

സൈക്സിലേ ആഖ്യാനികാകാരി

(എ. സി. മറോ)

റോമൻസയെപ്പോലെ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭ വിശുദ്ധമല്ലെങ്കിൽ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭ സത്യസഭയാണോ? താൻ ശീശ്ശയിലാണോ? എന്ന സംശയങ്ങൾ ഷെയ്ഡ്ലയെ അലട്ടിത്തുടങ്ങി. “ഞാൻ ശീശ്ശയിലാണോ?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് “നിനക്കു കൂടെക്കൾ നല്കപ്പെട്ടുണ്ടു്, മറ്റു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു കേൾക്കേണ്ട” എന്ന മറുപടിയുടനീളം ആംഗ്ലിക്കൻ അധികാരികളിൽനിന്നും അവർക്കു ലഭിച്ച മറുപടി. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭ സത്യസഭയാണോ എന്ന പ്രശ്നം അതിന്റെ പട്ടം ശരിയാണോ എന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും അവരിൽ പലരും ധരിച്ചിരുന്നു. കത്തോലിക്കരും ആംഗ്ലിക്കന്മാരും തമ്മിലുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഈ വിഷയത്തിന് വളരെ പ്രാധാന്യം നല്കിയിരുന്നതിനാൽ ആംഗ്ലിക്കന്മാരുടെ ഈ വിശ്വാസം ഒന്നുകൂടി പ്രസ്താവമാകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പട്ടം വാസ്തവമാണോ എന്നതിനെപ്പറ്റി ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു പര്യവേഷണം നടത്തുവാൻ സാധാരണക്കാർക്കു സാധിക്കാതിരിക്കെ സത്യത്തെ അറിയുന്നതിന് കാരണവാനായ ഒരു വം മറ്റു മറ്റുങ്ങൾ നല്കിയിട്ടില്ലെന്നു വരുമോ എന്നു തന്നോടുകൂടി അവർ ചോദിച്ചു.

ഈ ലോകത്തിലുള്ള വിവിധ സഭകൾ സത്യസഭയുടെ വിവിധശാഖകളോ അഥവാ സഭാഭേദസഭകളോ ആണെന്നു മനോരമകാരകം വാദിക്കാറുണ്ടു്. അടുത്തകാലത്തു യുദ്ധകാലമായതുകൊണ്ടു് ഈ വാദം സാധിക്കാത്തതായിരിക്കുന്നു. ഷെയ്ഡ്ലയുടെ വാക്കുകൾ തങ്ങളെ എപ്പകാരം ബാധിക്കുന്നു എന്നു് അവർ പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കേണ്ടതാണു്. ആംഗ്ലിക്കൻ പട്ടം വാസ്തവമാണോ എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിന് താൻ പ്രാപ്തമല്ലെന്നു ഷെയ്ഡ്ലയ്ക്കു് ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. അധികാരികളെ സമീപിക്കുന്നതും ഉപയോഗശൂന്യമായി അറക്കുകയോണെന്നു് ആംഗ്ലിക്കൻ പട്ടം വാസ്തവമാണെന്നു് ആംഗ്ലിക്കൻ സഭാധികാരികളും അല്ലെന്നു് റോമൻ സഭയും പറിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ പറിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് ഇരുസഭകൾക്കുമുള്ള അധികാരത്തെപ്പറ്റിയൊന്നു് ആദ്യമായി തീരുമാനിക്കേണ്ടതെന്നു് അവർ നിശ്ചയിച്ചു.

“സഭാധികാരികൾ എന്താ സഭയുടെ അധികാരികൾ ഒരുപ്രകാരം പറിച്ചു. റോമൻ സഭ മറ്റൊരുപ്രകാരവും. അതിനാൽ വേറൊരു പ്രശ്നത്തിലേക്കു ഞാൻ വെന്നുമാടി—അധികാരത്തിന്റെ കാര്യം. ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ പട്ടം വാസ്തവമാണോ എന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി—അല്ലാതെ അതു കഴിഞ്ഞിട്ടായാൽ പോലും—ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ അധികാരത്തെയാണു് ഞാൻ ആലോചിച്ചതു്. പട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചു് എന്തിനാണു് അതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയുടെ അധികാരത്തെ സാധിക്കുന്നതു്? റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്കു് തീർന്നിന്നു ഭീനമായ ഒരു സിദ്ധാന്തം എന്നെ പറിപ്പിക്കുവാൻ എന്തവകാരമാണു് അവർക്കുള്ളതു്. എന്നെ എന്തെങ്കിലും പറിപ്പിക്കുന്നതിനെന്നു അവർക്കുതന്നെ ധികാരം? ഈ രാജ്യത്തെ കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്കു് തന്നെല്ലെന്നു് അവർ അവകാശപ്പെടുന്നു. റോമൻ അതു നിഷേധിക്കുന്നു. എങ്ങനെയാണു് ഈ അവകാശവാദത്തെ അവർ സ്ഥാപിക്കുന്നതു്? സഭയുടെ അടയാളങ്ങൾ അവളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടോ? സഭ എന്നു്, വിശുദ്ധവും, കത്തോലികവും (സംഗ്രഹികവും) ഐക്യമാണോ? “അവതരണങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങൾ അവരെ വേർതിരിച്ചിട്ടും തെറ്റിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. നിങ്ങൾ മുൻപുപ്രകൃതിയിൽനിന്നോ ആളുകൾ മുൻപിരിക്കെ രേഖപ്പെടുത്താറുണ്ടോ? എന്നു നമ്മുടെ കത്തോലിക്കാർ ചോദിച്ചു. ശരിയായ മുൻപിരിച്ചിട്ടുള്ള അടയാളങ്ങൾ മൗലിം ഓമ് ഇംഗ്ലണ്ടു് വഹിക്കുന്നുണ്ടോ? ആലക്ഷണം തഴച്ചുകൊടുത്തുള്ള വളർച്ചയോ വീസ്മുതമായ പടർച്ചയോ, കത്തോലിയ വേഷങ്ങളോ അല്ല, മുൻപിരിക്കെ കളയാതിരിക്കണം.”

1924-ൽ പെർഗോസ്മ്റായെ എന്ന പേരുള്ള ഓംഗ്ലിക്കൻപൈദി

കനുമായി ഷെയ്ഡ്ല വിവാഹമെടുത്തപ്പോൾ ഷെയ്ഡ്ലയുടെ മാനസാന്തരത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന ചില കത്തോലിക്കാസ്നേഹിതർ ഈ ബന്ധമുപേക്ഷിക്കണമെന്നു് സാധാരണത്തിനുള്ള മാറ്റം നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു് എന്നു് കരുതി നിരാശരാകാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, അവരും തന്നെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. ദൈവപരിപാലനയുടെ മാറ്റങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കേണ്ടതു്. തന്റെ വിവാഹം നിമിത്തമല്ലെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ ഇന്നും താൻ ആംഗ്ലിക്കൻസഭയിലായിരുന്നേനെ എന്നു ഷെയ്ഡ്ല പ്രസ്താവിച്ചു. ആംഗ്ലിക്കൻസഭയുടെ നയത്തെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും കൂടുതൽ അറിയുന്നതിന്നു് അനുകൂലമായ ഒരു സാഹചര്യമാണു് തന്നിരിക്കുന്നതു്.

ആംഗ്ലിക്കൻസഭയിൽ വിശുദ്ധീഭവമല്ലെന്നു് അവർ ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. തുടർന്നു് മറ്റു ലക്ഷണങ്ങളിലേക്കു് അവർ കടന്നു. സഭ എന്നാണോ എന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു വിധി വെച്ചുവാൻ അധികം വിഷയം നേരിട്ടില്ല. വിശ്വാസസത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഓരോ പുരോഹിതനും തന്നിരിക്കുമുള്ള മെല്ലാം പ്രസംഗിക്കുന്നതും വിശ്വാസികൾ തങ്ങൾക്കു് കേൾക്കേണ്ട വിശ്വാസിക്കുന്നതും അവർ ഭർശിച്ചു.

“ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയിലെ ഓരോ ഇടവകവെലിക്കാരും സ്വന്തം ഇടവകയിൽ തൊറ്റുവരുന്ന ഒരു പാപ്പായാണു്. അവിടെത്തെ ആരാധനകളെക്കൂടി അയാൾ യഥേഷ്ടം നിയന്ത്രിക്കുന്നു തന്നിരിക്കുമുള്ള ഒരു വിശ്വാസസംഹിതയുടേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു് അതിനെ പ്രസംഗപരിഷ്കരിച്ചു് അയാൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു. എന്തിനാണു് അടുത്തു് സ്വയംകുടുംബത്തിനുള്ളതും ആംഗ്ലിക്കന്മാർക്കു് വേണ്ടതുമായ മറ്റു മതങ്ങളെയും വ്യവസ്ഥയില്ലായ്മയെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷ് ചർച്ചിന്റെ അധികാരമുള്ള ബോധമുണ്ടു്. ഇതിന്നു് അവർക്കു് കാരണവന്നു് എകപ്രതിവിധി ഇടവകവെലിക്കാർ അധികാരം ഇടവകയോഗത്തിനെപ്പറ്റിച്ചു കൊടുക്കുകയാണു്. ആ യോഗമോ മതപരമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു് ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചു് മുൻപിരിക്കെ മറ്റുള്ള അജ്ഞാതരെക്കുറിച്ചു് തിരഞ്ഞെടുക്കുക. സർവ്വതും കഴിഞ്ഞു്, കഴിഞ്ഞു്, നവീനവകുപ്പുകളെ കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്ന ഗുണകരമായ കഴിപ്പുള്ള, മരിച്ചതിനേറും ക്ഷയത്തിനേറും കഴിപ്പു്; ശരീരത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകപ്പെട്ട നിശ്ചേഷ്ടമായ ദൈവവത്തിന്റെ ചിഹ്നം.” (പുറം 15)

“ആംഗ്ലിക്കൻ സഭയെക്കാൾ വിശ്വാസവൈവിധ്യങ്ങൾക്കു് സ്ഥാനമുള്ള ഒരു മതസമൂഹമില്ലെന്നു തീർച്ചയാണു്.” (പുറം 8)

കത്തോലികപക്ഷമാണു് അടുത്ത ലക്ഷണം. സഭയെത്തീർച്ച എല്ലാ ഗണങ്ങളെയും കത്തോലിക്ക സഭ ആകർഷിക്കുന്നു. പ്രളയിനം കല്ലുവെട്ടിക്കു് അവിടെ ഒരു പാലം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ കത്തോലിക്കരെപ്പോലെയുള്ളിൽ ധനികരും ദരിദ്രരും സമ്പന്നരും ഇടകവന്നു് ഒരേനിലയിൽ നിൽക്കുന്ന കരുണയായ രംഗങ്ങൾ ആംഗ്ലിക്കൻസഭയിൽ കണ്ടുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ആംഗ്ലിക്കൻസഭ ധനവാനായ ഒരു സാധാരണക്കാരിൽ അല്ലാത്ത ഒരു പാലമില്ലെന്നു് ഷെയ്ഡ്ല പരാമർശിച്ചു. ആംഗ്ലിക്കന്മാർക്കു് ഇതിനെപ്പോലെയൊന്നു്. അവരുടെ ചില വെലിക്കാർ സഭയ്ക്കു് ഒരടിയിൽ ധീരസമ്പന്നരായിരുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. എന്നാൽ അവരും ശരീരികസേവനങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ ആത്മീയസേവനങ്ങളെ പൊതുവേ വിസ്മരിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇതിനാലാണു് ആംഗ്ലിക്കൻസഭാധികാരികളെല്ലാം മിക്കവാറും സ്ത്രീജനങ്ങളെ

ഒരു സംരംഭമായിട്ടാണു് കഴിയുന്നതു് ദൈവപ്രിയങ്ങളിൽ സ്നാനിഹിതരാകുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ സംഖ്യ വളരെ നീറാശാജനകമാണു്. “മുൻകൂട്ടിൽ ആംഗ്ലിക്കൻ സഭ ജോലിത്തിരക്കില്ലാത്തവർക്കും മോടിയിലായി വസ്ത്രധരിക്കുന്നവർക്കും സഭാധാരണീയങ്ങൾ പാലിക്കുന്നവർക്കും ഭക്തർക്കും മാത്രം സ്വാഗതമരുളുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സ്വാഗതം സഭയുടെ സംരംഭികതയ്ക്കു് തീരെ യോജിച്ചതു്ല്ലല്ലോ”.

സഭയുടെ ഐക്യമാകുവാണു് ഇന്നിപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ലക്ഷണം. ആംഗ്ലിക്കൻസഭയ്ക്കു് അപ്പസ്തോലികപിതാക്കളുടേതു് അപ്പസ്തോലികസത്യങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളുമാണോ അതു പാലിക്കുന്നതു്? ഇതിന്നു് സമാധാനം കണ്ടുപിടിക്കുക ഒട്ടുംതന്നെ കേൾക്കേണ്ടതായിരുന്നു. “ലോകത്തിൽ എന്താ കുറച്ചുമാത്രം മതബോധം ലഭിക്കുന്ന മതക്കാർ പൊതുവേ ആംഗ്ലിക്കന്മാരെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. സാധാരണ ആംഗ്ലിക്കന്മാരുടെ മതത്തെപ്പറ്റിയൊരൊരു വിവരമില്ല. ഏതൊരു സിദ്ധാന്തത്തിനേറും വിഷയം പറിപ്പിച്ചു് അയാൾ വിചാരിക്കുന്നു. തന്നിരിക്കുന്നതു് “തിടയാസമിയുടേയും”; “ക്രിസ്തുൻ സയൻസിനേറും”; “സ്റ്റീലിയലിസത്തിനേറും” (ഭൂതവിദ്യയുടേയും) മറ്റു മതപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും വളർച്ചയ്ക്കു് ഇതു് രാജ്യം വളക്കൂട്ടത്തായിരിക്കുന്നതു്. ഇതിന്നു് പാലം ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള അനേകം ആംഗ്ലിക്കൻ മതപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു ശാസ്ത്രീയമായ ദൈവശാസ്ത്രപരമായുള്ള ഭാവത്തിൽ മാറ്റമുണ്ടാകുവാൻ തുടർച്ചയായി പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ശ്രോതാക്കളും പ്രസംഗകരും അതു മോദധനീസ (നവഗ്രാമവാദം) മാരണമാണു് ഭാവിക്കുന്നു—ടിറാലും ലോയിസിയും ആ വാക്കിന്റെ അനാശാസ്യമായ ഉപയോഗത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ചരക്കുകളും പത്രപ്രകാശങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ഒരൊറ്റപ്പാട്ടാണു് അതെന്നു് ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളെക്കാൾ ബുദ്ധിമതികളായവർ പണ്ടുതന്നെ വിശ്വാസം പരിത്യജിച്ചിരിക്കുന്നല്ലോ എന്നു സാമാന്യക്കാർ കരുതുകയും അവരിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള അല്പവിശ്വാസം കൂടി നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു ഇപ്രകാരമുള്ള മേച്ചിൽസ്ഥലത്തു് ആംഗ്ലിക്കന്മാരുടെ അടുത്ത സംരംഭംകൊണ്ടു്...

സത്യസഭയുടെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ ഒന്നുപോലും ആംഗ്ലിക്കൻസഭയിൽ ദൃശ്യമായില്ല. “അവരുടെ ഫലങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങൾ അവരെ വേർതിരിച്ചിട്ടും” മുൻപിരിക്കെ അവരിൽ കണ്ടുവന്നിരുന്നതു്—ആംഗ്ലിക്കൻസഭ മുൻപിരിച്ചിട്ടുള്ള അഥവാ ഒരു കാലത്തു മുൻപിരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശിവപരമയീരണത്തിൽ ഇന്നതു തരംഗങ്ങളിൽനിന്നു വെട്ടിമാറപ്പെട്ട നിഷേധമായിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്കും സത്യസഭയ്ക്കും മറ്റും വഹിച്ചിരുന്നു.

“മറ്റൊരൊ നിമിത്തവും അമൃതമിയെ പരിശോധിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു. മാറ്റങ്ങളിൽ കൂടിയുടനീളം വെളിച്ചത്തിൽ ചർച്ചു് ഓമ് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഭാഗങ്ങളെ ഞാൻ പരിശോധിച്ചുപോൾ, താൻ ഈ രാജ്യത്തെ സത്യസഭയാണെന്നു് അവർ നടത്തുന്ന അവകാശവാദം അസാധാരണമാണെന്നു് എന്നിങ്ങു് വിശ്വസിച്ചു. സഭയ്ക്കു് നല്ല ഭാഗങ്ങളെ ഞാൻ പരിശോധിച്ചു—ഒന്നുപോലും കാണപ്പെട്ടില്ല, അവർ ഒരു വ്യാജവർക്കായിരുന്നു. അവർ എകയായിരുന്നില്ല. ചിത്രമായായിരുന്നില്ല, കത്തോലിക്കായിരുന്നില്ല, ഐക്യമായിരുന്നില്ല. ആംഗ്ലിക്കൻസഭയിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നതു് അതിന്റെ രക്ഷാമാറ്റായി പതിനൊന്നു കൊല്ലത്തക്കു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നതുമായ കത്തോലിക്ക സഭയ്ക്കും അവർ സത്യസഭയല്ലെന്നു തീർന്നു് ഒന്നാമത്തെ തെളിവായി എന്നിങ്ങു് തോന്നി.

“ആംഗ്ലിക്കൻസഭയ്ക്കു് തീർന്നു പൊതുവിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ആരോപണങ്ങൾ തങ്ങളെ ബാധിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ ആംഗ്ലിക്കന്മാർക്കു് കരുതാറുണ്ടു്. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ആ ആരോപണങ്ങളിൽനിന്നു് വിമുക്തരാകുവാൻ പാടില്ല. ആംഗ്ലിക്കൻസഭയ്ക്കു് ഒരു സഭയെ അല്ലെങ്കിൽ, കത്തോലിക്കവിശ്വാസമോ, കത്തോലിക്കനടപടികളോ കുറേ കൂടുതൽ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് അവർ കത്തോലിക്കരായിത്തീരുകയില്ല. ആംഗ്ലിക്കൻ പട്ടം ശാസ്ത്രീയമായ അർത്ഥത്തിൽ വാസ്തവമാണെന്നു സംശയമറിതമായി തെളിയിക്കുവാൻ തന്നെങ്കിൽ അന്നു് ദൈവീകസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഒരൊറ്റ ലക്ഷണം പോലുമില്ലാത്ത ഒരു സഭയോ മറ്റുവെങ്കിലും ശക്തികൊണ്ടു് എങ്ങനെ സത്യസഭയാകുമെന്നു് എന്നിങ്ങു് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.” (പുറം 12)

താൻ ശീശ്ശയിലാണെന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യജീവനത്തിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ അവിടുത്തെ മറ്റു തികൾക്കു് തീർച്ചയായും ഒരൊറ്റാകുകയാണു് തന്റെ കടമയെന്നും ഷെയ്ഡ്ലയ്ക്കു് ബോധമുണ്ടു്. എങ്കിലും ബുദ്ധിമതിയായി പ്രക്ഷോഭം നടത്തുന്ന മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലാണു് അതിന്നു് കർശനതയും നിഷ്ഠയും ഉണ്ടു്. അതുപോലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയായ ഭീതിയെ ജയിക്കുന്നതിന്നും, പ്രതികൂലശക്തികളുടെ പിടി വിട്ടുവിടുന്നതിന്നും കൂടു കലാതാമസം നേരിട്ടു. ഏതെത്തിന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ തകർത്തു് നമുക്കു് ദൈവത്തിന്റെ ദേവനായിരിക്കേണ്ടതു്, എന്നു് എങ്ങോട്ടു് വരികയിൽ, ഞാൻ ആനന്ദിച്ചു് എന്നു പറയുവാൻ കഴിയുന്ന ദിവസം സമാനതമാകുവാൻ അവർ നോക്കിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ ഭീനം ഉടയംചെയ്യു്; ഷെയ്ഡ്ലയ്ക്കു് കത്തോലിക്കന്മാരെക്കുറിച്ചു ദൈവീകസ്ഥാപനത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

വേദശാസ്ത്ര പാഠപ്രസക്തി പാപസങ്കീർത്തനം XVIII

പാപസങ്കീർത്തനത്തിന്റെ മലസിലിട പശ്ചാത്താപം അത്യാവശ്യമാണെന്നു് അതു ഉത്തമമനുഷ്ഠനപരമായിരിക്കണമെന്നല്ല; അടിമനുഷ്ഠനപരമായെന്നു് വേണമെന്നുള്ളതു്. യജമാനഭാവത്തെക്കുറിച്ചു സേവകൻ വേദിക്കുന്നതു യജമാനനോടുള്ള സ്നേഹം കാരണത്താലല്ല; യജമാനൻ ശിക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള ഭയം മുൻനിറുത്തുകയാണു്. അതേവിധംതന്നെ സകലനമസ്ഥാപനവും സ്നേഹയോഗ്യമായ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം മുഖമെന്നതിനെക്കാൾ, ദൈവം പാപിയെ നിത്യശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനാക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ പാപത്തെക്കുറിച്ചു വേദനയെന്നു് പാപം അടിമനുഷ്ഠനപരം. ത്രിത്വത്തിനോടു് സുനന്ദഭാവം പാപനാശംപോലെ ഇതു പാപത്തിന്റെ നിമിത്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരിഗണനയിൽനിന്നോ, നരകത്തെയും തദ്ദരിതങ്ങളെയും കുറിച്ചുള്ള ഭീതിയിൽനിന്നോ ഉളവാകുന്നതാണു്. നരകഭയത്തിൽ നിത്യസഭാത്യാഗമത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശങ്കയും അടങ്ങിപ്പോയല്ലോ.

രണ്ടുതരമുണ്ടു് ദൈവഭയം. ദൈവത്തോടുള്ള പുത്രസ്ഥാനമായ സ്നേഹത്താലും ഭക്തിയാലും ദൈവത്തെ ദ്രോഹിച്ചാൽ നാം ശിക്ഷയ്ക്കുവാൻ മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്ന ഭയം. ദൈവം ശിക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള ഭീതിയാൽ ദൈവത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഭയപ്പെടുമ്പോൾ അടിമത്തഭയം. പുത്രസ്ഥാനമായ ഭയമാണു് ഉത്തമമെന്നെന്നാലും, അടിമത്തഭയവും ഉപകാരപ്രദവും ഉൽകൃഷ്ടവുമാണു്. ത്രിത്വത്തിനോടു് സുനന്ദഭാവം അനുഗ്രഹത്തെ പൂർണ്ണം, അപൂർണ്ണം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. പൂർണ്ണമനുഷ്ഠനം കമ്പസരിക്കുന്നതിന്നു മുൻപുതന്നെ പാപിയെ ദൈവവുമായി മറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ പാപാപുമാണു്. അപൂർണ്ണമനുഷ്ഠനപരമാകട്ടെ, പാപസങ്കീർത്തനത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രസാദം പ്രാപിച്ചാൽ അവനെ നഷ്ടമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു. അതു സു

നമുക്കു സ്മരണ സമ്മിക്കുന്ന കവ സാരമെന്ന കൂടെയൊരു പാപങ്ങൾ യ മാനുഷമായി വീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവെ ന്നും. പാപവിമോചനത്തിനു പൂർണ്ണ നസൂപ. മൗ കൂട്ടി ആവശ്യമെന്നെങ്കി ല് പാപ. തന്നെത്തന്നെ പാപങ്ങൾ ശരിക്കു ചോദിക്കപ്പെടുന്ന എന്ത പാ യുന്നതിൽ അർപ്പിക്കുന്നു.

ബാലു സ എന്ന പാപാശ്വിയുടെ ക ത സാധാരണ തിരുവട ശപിച്ചിരിക്ക ന്നതിൽനിന്നു ഇതു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. "ഭവേന്തരൻ മരുമനം", അല്ലാതെ പാപവിമോചനം നൽകുന്ന പുരാ ഹം തരൻ ശുശ്രൂഷകൊണ്ടല്ല, അതര ധീകന പാപി ഉജ്ജിവിപ്പിക്കപ്പെട്ട ന്നു്." ഉത്തമനസ്സാപനാൽ പാപം പോക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പാപിയെ ഉജ്ജിവിപ്പിക്കാൻ പുരോഹിതൻ സേവനം ആവശ്യമുണ്ടോ? ആകയാൽ കവസാരത്തിന്റെ മല സിദ്ധിക്ക് അ ടിമനസ്സുപം മതിയെന്നു തെളിയുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിലും പാരമ്പര്യത്തി ലും ഈ സാധാരണത സൂചകമാകുന്ന പല സാക്ഷ്യങ്ങളും കാണാം കത്തോവി നെക്കുറിച്ചു ക്കും പാപത്തെ അക റുന്നും: "പുത്രകൾക്കു നാൽ യേമില്ലാ ത്തവൻ നിശ്ചിതപ്പെടുക സാധ്യമല്ല." (പ്രാ. 1:27). "ശരീരത്തെ കൊല്ലുവാൻ പേരുന്നവരും, എന്നാൽ ആ ത്താവിനെ മരിക്കുവാൻ അ കത്തര മായ ആളുകളെ നിങ്ങൾ യെപ്പോണ്ടു; എന്നാൽ ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും നശിപ്പിച്ചു ശിക്ഷിക്കുവാൻ ത്രാണിയുള്ളവനെ നിങ്ങൾ യെപ്പോട്ടാ ള്." (മത്ത. 10:28)

സഭാപിതാക്കന്മാർ പാപത്തെ വി ഭോഷിക്കുന്നതിനും വിട്ടൊഴിയുന്നതി നും നമ്മെ ശക്തിയുക്തം പ്രേരിപ്പിക്കു ന്നു ഉപാധിയായി നിത്യവധിയായും നരകത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയോണു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു് വി യോചനാൻ ക്രിസ്തസ്മാർഗ്ഗം പറയുന്നു: "യേ നല്ലതല്ലായിരുന്നവരിൽ ക്രിസ്തു വരുവാ ന്നീരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെയും ദീർഘമുള്ള യും കുറിച്ചു സുദീർഘമായ പല പ്രഭാഷ ണങ്ങളും നടത്തുകയുണ്ടായിരുന്നു. അജ യമായ കോടിയും ശോചനീയ ല്ലാതെ മ റൊറന്നല്ലേ ഭീതി." വി. ആഗസ്റ്റിനോ സ് മൗസെബഡായി നൽകുന്ന സാ ക്ഷ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു ഇതാണ്: "ഒരുവിധം പറഞ്ഞാൽ യോ സ്റ്റേഫത്തിനു വഴി യൊക്കെകയറണ മെ യുന്നതു്. യേശു മൂലമില്ലെങ്കിൽ സ്റ്റേഫത്തിനു അകത്തുകു ള്വാൻ മറ്റും കാണുകയില്ല."

ഭവേന്തരസ്മാരകമായ യുക്തിയും അ ടിമനസ്സുപത്തിന്റെ പ്രയോജനം മൂ ണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. പാപസങ്കീർത്ത നത്തിന്റെ മലസീദ്ധിക്ക് അത്യന്താ പേക്ഷിതമായ പശ്ചാത്താപം, പാപ ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദുഃഖത്തിലും, പാപ ത്തോട്കൂട്ടിയൊപ്പിലും, മേലിൽ പാപം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയിലുമാണ ല്ലാ അടങ്ങിയുൾക്കൊള്ളുന്നത്. ഇതൊക്കെ യും പ്രായോഗികമായുള്ളവയെക്കുറിച്ചു നി ത്യാശപ്പെടേണ്ടിയിട്ടുള്ള ഭീതി സർവ്വമം സമയമാണ്. നകേദിരതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള യോ അവസ്ഥ തന്നെ പാപമാക്കു ന്ന പാപത്തെക്കുറിച്ചു വേദീകരണം, പാപത്തെയും പാപകാരണങ്ങളെയും പരിപോഷിപ്പിക്കും പാപിയെ ശക്തി യുക്തം പ്രേരിപ്പിക്കുമിരിക്കയില്ല. മല ങ്ങളെ ആത്മാർത്ഥമായി യെപ്പോടുകയും വിഭോഷിക്കുകയും വീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവർ അതിനാലേതന്നെ മൗക്കുറ ണത്തെയും യെപ്പോടുകയും വിഭോഷി ക്കുകയും വീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്തുള്ള യ് അനുസരിച്ചുവരണമല്ലോ.

ഭക്തനായ ഒരു കന്യാസ്ത്ര പാപസ ക്കീർത്തനത്തിനെന്നു തന്നെ പന്യ മൂന്നു അദ്ധ്യായങ്ങൾ നൽകുക പ തിപാദിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതു നരകത്തി ല് നിത്യശിക്ഷയനുഭവിക്കുന്ന ദുഷ്ടര ത്താക്കളെയും, രണ്ടാമത്തേതു സ്വർഗ്ഗത്തി ല് നിർഭാഗ്യത്താൽ നവകാശികളായ നിമ് മരുമാരെയും, മൂന്നാമത്തേതു കൽ വരിയൽ കർശിൻ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടു ടിപ്പനാമനേയമായി. നകേദന ദ്വർഗത്തിൽ ഒരിക്കലും കെട്ടുപോകാത്ത അഗ്നി, ദുർഭാഗ്യത്താൽ പിടിക്കുന്ന വ ണ്ണ നയെക്കു പത്ത ദുഃഖദൃഷ്ടി, അ ധർമ്മ മിരത്ത ഇമരംമോം, കെട്ടും റെറാശ്വം, ഏറാപ്പ ഒരു കോപ്പ ക ണ്ണിയിലേങ്ങി ജന്മവകാശം കളഞ്ഞു

ഭോമ!!

(ജെ.പ.വിതയത്തിൽ)

"ജിമ്മി, നിസ്സൂക്ഷിതനിന്നു ഇതുപോ ലെ വളരെ വൈകിപ്പോൻ തുടങ്ങിയീ ട് പല ദിവസങ്ങളായാല്ല്യം? എത്ര പ്രാവശ്യം നിന്നെ ഞാൻ ഉപദേശി ക്കിട്ടുണ്ട്. നി എവിടെയാണു് പോ കുന്നതു്?" മർത്തോറു് സതരവം ചോ ദിച്ചു.

"അമ്മച്ചി, ഞങ്ങളുടെ സ്കൂൾവർഷി കും അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ പ റഞ്ഞിട്ടല്ലേ? എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാ ണു് പുതിയവയെക്കുറിച്ചു്?"

"നിന്റെ വാക്കുകളിൽ എനിക്കു വിശ്വാസമില്ല. നിന്റെ സാധാരണ കളെല്ലാം നേരത്തേയെന്നുണ്ടല്ലോ. അവ രോടു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചതിൽ നിന്നു ക്ഷമിക്കു വിശേഷിച്ചായിരുന്നു. ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലെന്നുണ്ടല്ലോ പാഞ്ഞു? ഏതായാലും ഇതെല്ലാം ഞാൻ നിന്റെ അപ്പച്ചിയോടു പറയട്ടെ."

ജിമ്മി അവന്റെ മർത്തോപിതാക്കന്മാ രുടെ ഏക സന്താനമാണ്. പഠനത്തി ല് മിടുക്കൻ. കായികരോസങ്ങളിലും ഒട്ടും പുറകല്ല പരിക്കുകളിലും കായി കരോസമത്സരങ്ങളിലും പല സമ്മാന ങ്ങളും അവൻ നേടിയിട്ടുണ്ട്. മർത്തോ പി താക്കന്മാർ അവനെപ്പറ്റി അഭിമാനം കൊള്ളുന്നതിൽ ഒട്ടും അനവധിയില്ല. മർത്തോറു് ഒരു മരുകൾ കത്തോവി കയണു്; ഒത്തുകൂട്ടാവിനിയും മരു താപമാണവൾ. മകന്റെ സ്വഭാവത്ര പവൽക്കുറഞ്ഞതിൽ അവർ അതിവേഗ ല്ലായാണ്. പക്ഷെ, ഭർത്താവിന്റെ സ ധകരണക്കുറവുകൊണ്ടു് മിച്ഛപ്പോഴെ ല്ലാം അവർ നിരസാധാരം നിരവം ബയുമാക്കുറുണ്. മരുപരമായ കൗതൂ ങ്ങിൽ അഭ്രമത്തിനു യാതൊരുസാധ റുമില്ല കട്ടികൾ സ്വതന്ത്രമായി വളര ട്ടു. പ്രായപൂർത്തയാകുവാൻ നന്നാ യിരിക്കാത്തു് എന്തുള്ള അടിപ്രായക്കാര ന്നാണു് ഏതും ഈ മനസ്സാവി അവ രുടെ വാസമുപയുക്തൻ ജീവിതനിയ ത്രാണം സഞ്ചയിച്ചു മർത്തോറിനാണു

കുളിച്ചതുപോലെ മനസ്സാക്ഷണിക റുമായൊരു ചാരിതാപ്താനിനുവേണ്ടി നിത്യപ്രഭാതം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനായിട്ടുള്ള ഭോഷത്തം ആഴിയായ ദിശയ്ക്കുള്ള ക്കുറിച്ചു ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു പാപത്തെ കുറിച്ചുള്ള യേയും വിഭോഷിച്ചുവര ക്കും. സ്വർഗ്ഗസന്ദർശനത്തിലൂടെ ത്ര ധ്യാനമായ ഭവേന്തര അഭിമുഖമായി കറ ണയോടുകൂടുന്ന പരമാനന്ദത്തെയും, വാനരൂപികളുടെയും പുണ്യത്താക്കളി ട്ടേയും സാധാരണത്തിൽ ദീനമുദാകു ന്ന സമയത്തെയും, മനുഷ്യവൃദ്ധിയെ കുറിച്ചു സമാധാനപരയ്ക്കുകയും ക്കിച്ചു ചിന്തിക്കും. ഇതെല്ലാം ഒരു ഒരു ചെറുഭോഷാമുഖമാണല്ലോ എന്ന നേക്കുടായി നഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നും, യ മർത്തം ആത്മീയവുമായ അനന്തരപ ത്തരൽ ഇതൊക്കെയും വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സാധ്യമാണെന്നും അയാൾ മനസ്സിലാ ക്കും. കാൽവരിയിരിക്കുകളിൽ കിരീശി ന്മുവട്ടിൽനിന്നുകൊണ്ടു സ്റ്റേഫനോ മന്റെ ചോരയെമുഖിക്കുന്ന തീരമുറീ വുകളിൽ പാപത്തിന്റെ ഉൽക്കടയേ കുറയും, അവസ്ഥ നിത്യയുദ്ധം അയാ ള് നോക്കിക്കാണും. അതോടൊപ്പം സ്റ്റേഫനോയെ കൃതജ്ഞതയോടെ ഭവേ വമാണയായ മിശ്കാർ അനുപ്രാപ്ത കാണിച്ചു അനന്തസ്റ്റേഫനും ഹൃദയസ്ത ര്കമായ അനുകമ്പയും ഉൾക്കൊള്ള ക്കുറാനുസ്മരിക്കും. എപ്പോഴും അയാ ള്കെ ഭക്തോത്സാഹ ഭയത്തിൽനിന്നു പ്ര ത്യാശയിലേക്കും, പ്രതാശയിൽനിന്നു സ്റ്റേഫനിലേക്കും പരിപോഷിയുതും, അങ്ങനെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അ താധാരണ ഭവേന്തര വെറുപ്പും, ഭവേന്തര ഗ്രാഹത്തിൽ സ്റ്റേഫനോയെക്കുറിച്ചു ആ ശ്രദ്ധ ബാധയും ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു് അയാൾ പാപനിവർത്തനം നടത്തുക യും, തന്റെ ദുർഭാഗ്യമായ പാപഭാരത്തെ കാക്കുന്നവനായ കത്താവിന്റെ ശു ഛാലങ്ങളിൽ ഇറക്കപ്പെട്ടു് സമാധാ നചിന്തനായി സ്വഗ്രാഹത്തിലേക്കു പരിന്തിരിയുകയും ചെയ്യാതിരുന്ന. ഏ തു പാപിക്കും അനുകരണിയായൊരു മരുക.

(പി. കെ.)

യിരുന്ന പരിപാടികളെയെല്ലാം ശിഥി ലമാക്കിക്കളഞ്ഞു. അനിവാര്യമായ ഒരു സ്വസ്ഥത അവളെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിര ന്നും. എന്തൊക്കെയോ സംഭവിക്കുമെ ന്നുള്ള ആശങ്കകൾ ഉയർന്നിപ്പോം ഉറക്കത്തി ലുംകൂടി അവളെ ആക്രമിക്കുക.

രജ്യമാരെ വിപൽക്കരമായ ഒരു പ രീവർത്തനം അതിവേഗം നടന്നുകൊ ണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പരമജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ തുറകളിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ നഴ്ത്തുകയാറി അവരുടെ കൈ ഉറ ളിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നിരവധി വാഗ്ദാനങ്ങ ൾകൊണ്ടു തൊഴിലാളികളെ വ്യാപാര മിച്ഛിച്ചു വശത്താക്കി. വിപ്ലവങ്ങളും പണിമുടക്കുകളും പ്രബോധിച്ചു കഴി പ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു സൃഷ്ടിച്ചുവ ള്ച്ചു. വഴിപിഴച്ചു മുറുവാകുവാൻകൊ ണ്ടു അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി. ഇതെ ല്ലാം അടുത്തു നടക്കാനിരുന്ന തിരഞ്ഞെ ട്ടപ്പിന്നുള്ള കളവാത ക്ഷമയിരുന്നു. തി രഞ്ഞെടുപ്പുവന്നു. അക്രമകൊണ്ടും ഭീഷ ണികൊണ്ടും മനോഹരമായ വാഗ്ദാന ങ്ങൾകൊണ്ടും ബഹുഭൂരിപക്ഷം വേട്ടേ കളും അവർ കൈക്കൊണ്ടു. ഭരണസാ മ്രാജ്യം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാവിൽ ലയി ച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പരിപാടിയനുസരി ച്ച ഭരണവും നടപ്പിലായി.

വിപ്ലവപരമായ എല്ലാം തവഞ്ച ന്റു് ഏറ്റെടുത്തു. സമ്പ്രദായങ്ങൾ നിരോധിച്ചു; ആരാധനസ്ഥലങ്ങൾ ക ണ്ടുകെട്ടി പൊതുവിമാനസ്ഥലങ്ങളാ ക്കി; കൃഷിസ്ഥലങ്ങളും വ്യവസായശാ ലകളും രാഷ്ട്രസംസ്കാരവും; സംഘട നകളെല്ലാം നിയമവിധേയമാക്കി പരി ച്ചിച്ചു; പൊതുനിയന്ത്രണ ബാങ്കുക ൾ തവഞ്ചന്റു് ഏറ്റെടുത്തു; സ്വതന്ത്രപത്രങ്ങൾ നിരോധിച്ചു; അയ്യടി ശാലകളെല്ലാം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി; ഇങ്ങനെ പാരമ്പര ണത്തിന്റെ വായ് മുടിക്കെട്ടി നിർബ ധ്യസേവനനിയമത്താൽ എല്ലാവരെയും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വാങ്ങിക്കൊള്ളുകക്കി ത്തിത്തു് കൊള്ളയും കൊള്ളിവയ്ക്കു നാ ടാക്കെ നടമാടി കമ്മ്യൂണിസം വിജയി ച്ചു!

വഞ്ചനപരമായ ആ ശുഭങ്ങളെല്ലാ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഒരുദേശിക പ്ര വർത്തനപദ്ധതികൾ. ഒരു ദിവസം ജി മ്മി പള്ളിത്തുറത്തിലേക്കു പോകുന്നാ ള് രണ്ടു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകന്മാർ അവനെ സമീപിച്ചു നയവചനകളാ ല് ആകർഷിച്ചു അവനെ അവരുടെ ക്യാമ്പിലേക്കുകൊണ്ടുപോയി. അന്നു മു തൽ അതായിത്തീർന്നു അവൻ വിദ്യോ ചയം. രാജ്യഭരണ മുതൽ പൊകിട്ടു അസ ധ്വവരം അവനെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് റി തിയിൽ ഓരോ കുറുത്തുൾ പാർപ്പി ക്കുകയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സ്വ റ്റുത്തിന്റെ ഭാവനാസരധങ്ങൾ വിവ റിച്ചു ധർപ്പിക്കുകയായതനു പരി പാടി. സാധാരണത്തിൽ അവനിൽ നിന്നു മരുപരമായ സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പ റിയും ആമരഭരണയുഗങ്ങളെപ്പറിയും പല അറിവുകളും അദ്ദേ ശേഖരി ച്ചു കാലക്രമത്തിൽ അവകൊണ്ടു മുത ലെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

മനോഹരമായ ഒരു സന്ധ്യസമയം. പക്ഷിഗൃഹം പ്രേമതാനന്ദം ആലപി ച്ചുകൊണ്ടു അവയുടെ പഞ്ചരംഗം ല ക്ഷ്യമാക്കി പാക്കുകയാണ്. കാട്ടുവെ ക്കൾ പാശ്ചാത്യങ്ങളെ തട്ടിയെഴുതുന്ന മർമാരവങ്ങൾ സന്ധ്യയുടെ നിശ്ശബ്ദ തയിൽ പൂർണ്ണപരിശുദ്ധനായി കേ ളിക്കുന്നു രാത്രിബലംമുള്ള പക്ഷി മൃഗങ്ങൾ ഇങ്ങിന്റെ മറപാറി പുറ ത്തിറങ്ങുകയായി.

മി. ജി.സി.—അതാണ് ജിമ്മി യുടെ അച്ഛന്റെ പേര്—വളരെ മ ഹദ്യമായ ഒരു മുറിയിലിരുന്നു അന്നു

ത്തെ രേഡിയോ വാത്തകൾ ശ്രവിക്കു യാണ്. പെട്ടെന്ന് ആരോ കതകിൽ തട്ടുന്നതായി കേട്ടു. തോക്കുധാരികളായ രണ്ടു ചെമ്പട്ടാളക്കാർ വാതിൽ തട്ടി തുറന്നു അകത്തുകടന്നു. അവരുടെ പി റകിൽ ജിമ്മിയും!

ജി.സി.—നിങ്ങൾക്കിവിടെ, എ ണ്റു ചെന്നതിൽ, ഏതു കാലം?

പട്ടാളക്കാർ—രാജ്യനിയമം നി ണ്ടാക്കിയതാണോ? രേഡിയോകൾവെച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതും വിഭോഷാർത്ഥം ശ്ര വിക്കുന്നതും രാജ്യഭോധമാണെന്നു ഓ ത്തുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ രേഡിയോ ടെറാ കൈവശപ്പെടുത്തി കേസ് ഫ യൽ ചെയ്യുന്നതിനാണ് ഞങ്ങൾ വ ന്തിരിക്കുന്നതു്. രേഡിയോ എവിടെ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു?

ജിമ്മി—അതാ, ആ തോവണിപ്പ ടിയുടെ കീഴിലാണ് അപ്പച്ചൻ അതു് ഒളിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതു്.

പട്ടാളക്കാർ—(എടുത്തുട്ടു്)ഇതു ക ന്നാത്താണു് ഹെറോണല്ലോ. ഇനിയും നിങ്ങളുടെ ആരാധനസ്ഥലമെവിടെയാ ണു്?

ജിമ്മി—അതാ, ആ കോണിലുള്ള മഹദ്യമായിത്തീർന്നു്. അതിലാണ് അ മച്ചി ദീപസമം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്.

പട്ടാളക്കാർ—ഹോ, നിങ്ങളുടെ കടുത്ത രാജ്യഭോധം! അതിനു തക്കവി ധത്തിൽ നിങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതി രിക്കയ്ക്കല്ല. ഇതെളിവുകളോടുകൂടി ഇ ഫ്ലോർത്താനെ നിങ്ങളുടെ പേരിലുള്ള കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. നിങ്ങൾ ഇവിടംവിട്ടു പുറത്തു പോകരുതു്.

ജിമ്മി, നി ഇനി ഇവിടെനിന്നു കൊള്ളുക. നമ്മുടെ മഹാനായ പ്രസി ഡന്റു നിന്നെ യഥാർത്ഥം സമ്മാനിച്ചു ബഹുമാനിക്കുന്നതാണ്. ഈ സ്വതന്ത്ര രാജ്യത്തിൽ ഉന്നതമായ സ്ഥാനമാനങ്ങ ൾ യഥാർത്ഥം നിനക്കു പ്രതീക്ഷി കാം.

മർത്തോറു്—വേണ്ട, വേണ്ട, ഈ മ കനെ ഇനി ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ട. അവ ണ്റു ആത്മാവിനെ നിങ്ങൾ അപമാ റിച്ചെടുത്തു. ദുഷിച്ച ഈ ശരീരംകൂടി നിങ്ങൾതന്നെ കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊൾക.

ജി.സി.—ദേഹി! നിന്റെ ദ ഷ്ടുത്തുങ്ങാതിമരോടുകൂടി നീയും പൊ (ശേഷം 10-ാം പേജിൽ)

ഞാൻ കണ്ട റോമാപുരി

(റവ. സി. റി. കൊട്ടാരം ബി. എ., എൽ. റി., ഡി. ഡി.)

(തുടർച്ച)

കത്തോലിക്കാസമുദായ ഭക്തിതീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി റോമിനെ സന്ദർശിക്കുന്ന ഒരുവൻ തിരുസഭയുടെ ഒരു പ്രത്യേകലക്ഷണമായ പവിത്രത മിക്കവാറും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. പവിത്രതയെ, അഥവാ ഈശ്വരനോടുള്ള ഐക്യത്തെ, നമുക്കു പ്രാപ്യമാക്കുന്നതിനായി പുത്രനായ ദൈവം "മനുഷ്യരായ നമുക്കും നമ്മുടെ മുക്തിക്കായവേണ്ടി" മനുജനായി അവതരിച്ചു. ഒരുവൻ, റോമിൽ തന്റെ ചുറ്റും നടക്കുന്ന കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിന്റെ പലപ്പോഴും ഇതാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ക്രിസ്തുജീവിതം പ്രവർത്തിക്കും ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി, നമുക്കുവേണ്ടിയായി കരിശിൽ തറച്ചപ്പോൾ ദൈവസുതനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പാപഭാരം, ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയെ, അതിനു സമ്മതമുണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും, ബലാമുദാഹരിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ മറ്റും സത്യവും ജീവനും വെളിച്ചവും തിരുസഭയിലത്രേ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. തിരുസഭ അവളുടെ നാമന്റെ കൃത്യമാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. തിരുസഭയുടെ ഉദ്യോഗത്തിന്റെ വിവിധരൂപകൾ റോമിലെ പ്രോലെ അത്ര വിശദമായും ഗ്രാമണക്ഷമമായും സാക്ഷ്യവുമായും മറ്റും കാണപ്പെടുകയില്ല. തിരുസഭ അതിലെ അംഗങ്ങളുടെ പവിത്രതയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രയത്നം നിഷ്ഫലമായി സാധിച്ചില്ല. എന്തെന്നാൽ ക്രിസ്തുതന്നെ സഭയിൽ വാണുകൊണ്ട് തന്റെ കൃത്യം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുന്ന പവിത്രതയെ അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിപുഷ്പന്റെ വാസസ്ഥാനമായ നഗരിയിൽ അതു വഴിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ഇനിയും ഞാൻ ഇതിനെ പരിശീലിക്കുന്നതാണ്.

ഏകത്വം, സാമൂഹികത്വം, പവിത്രത എന്നീ മൂന്നു സംരക്ഷണയുക്തികൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു മിക്കവാറും പ്രത്യക്ഷമായിത്തന്നെ സ്വയം പ്രകാശമാകുന്നതായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഇനി ഞാൻ എന്റെ അനുഭവം ആസ്പദമാക്കി നാലുതരത്തിലുള്ള പാപങ്ങളെ പരിശീലിക്കുന്നു. റോമിൽ സത്യത്തിനുവേണ്ടി അപ്പോസ്തലികത്വമെന്ന ലക്ഷണം മിക്കവാറും പ്രത്യക്ഷമായി ഞാൻ കണ്ടു. അപ്പോസ്തലികത്വം റോമിൽ തന്റെ ആസ്ഥാനം സ്ഥാപിച്ചതിനാൽ, നാലുതരത്തിലുള്ള പാപങ്ങളും, അതു ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ ഹൃദയമാകുന്നു. പേതൻശക്തിയുടെ കേന്ദ്രം, പീറ്ററിന്റെ ആഗ

മനത്തോടുകൂടി, ലോകത്തുവരെ എല്ലാകാലങ്ങളിലും നിലനില്ക്കേണ്ട അപ്പോസ്തലികാധികാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിത്തീർന്നു. പീറ്റർ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥാനത്തിനു സമീപത്തായി പീറ്ററുടെ ക്രിസ്തരംഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തുള്ള കേന്ദ്രത്തിൽ ഒരു കാലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഉന്നതമായ കൂത്തുപിള്ളയായിരുന്നു ഇപ്പോൾ അതിന്റെ അഗ്രത്തിൽ യഥാർത്ഥരീതിയിൽ ഒരു അംഗീകൃതത്തോടുകൂടി വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ ദേവാലയത്തിന്റെ അങ്കണമദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇതു പേതൻമതത്തിന്റെ മേൽ ക്രിസ്തുമതം സമർപ്പിച്ചു വീക്ഷണത്തിന്റെ മിഥുനമാണ്. ഈ മഹാശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനോ അംഗം വരുത്തുന്നതിനോ ആയി പാപാധിപത്വം നിലനിന്നുപോകുന്ന ഇക്കാലമെല്ലാം അന്ധകാരശക്തികൾ നമുക്കുവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പാപാധിപത്വം, "ലോകത്തുവരെ എല്ലാകാലത്തും എന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നിങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കും" എന്നും, അപ്പോസ്തലികാധികാരം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ആ മഹാപുരുഷന്റെ ആലംബത്തോടുകൂടി ഇന്നും പ്രതിപ്രഭാവമേറിയ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

റോമാനഗരത്തിന്റെ ഭൗതികശക്തിയുടെ സ്ഥിതി അപ്രകാരമല്ല. പേതൻകാലത്തിനുശേഷം അനേകതവണ മേൽക്കൂരകളിലൂടെ ദേവാലയങ്ങളോടും, തകർന്ന ഭവനങ്ങളോടും, അമോഹം ഇരട്ടിയിട്ടുള്ള പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു മനുഷ്യപോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനോടുകൂടി അതു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പത്രോസിന്റെ പീതൻമാർക്കും അവിടം വീടേണ്ടിവന്നുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനം ഈ വിനാശങ്ങളെ അക്ഷതമായി അതിജീവിച്ചു. അതുപോലെ അനേകതവണ നഷ്ടപ്പെട്ടതായ ആ നഗരത്തെ മറ്റൊരുപോലെയുള്ള അപ്പോസ്തലികാധികാരം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ആ മഹാപുരുഷന്റെ ആലംബത്തോടുകൂടി ഇന്നും പ്രതിപ്രഭാവമേറിയ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് അസംഖ്യം ധർമ്മകർമ്മങ്ങൾ അയച്ചു. ഇതിൽനിന്നും സാമൂഹികസഭയുടെ അപ്പോസ്തലികത്വത്തിൽ റോം ഇന്നു സാക്ഷാൽ റോം ആയിത്തന്നെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാം; അതിന്റെ യശസ്സോടൊത്തുവെച്ചു സ്മാരകങ്ങൾവെച്ചു മോ അല്ല, പീതനെയും, അപ്പോസ്തലികമായ ജീവിതത്തിന്റെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്വഭാവത്തോടും സജീവമായ ബോധം വെച്ചു റോം സാക്ഷാൽ റോമായിരിക്കുന്നത്.

ഇനി റോമാനഗരഭവവിശേഷം പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഞാൻ റോമിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്ന തിരുസഭയുടെ പവിത്രത എന്ന ലക്ഷണത്തെപ്പറ്റി ഉപരിവിശദീകരണം നൽകാൻ വിചാരിക്കുന്നു. പുണ്യമാക്കപ്പെട്ട പാപമുദ്രകൾ അവതരിപ്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ റോമിലെ പ്രോലെ പ്രോലെ മറ്റൊരിടത്തുമില്ല. ആരുടെ ചരിതമാണോ ജനശിശുവന്റെ പ്രസരണത്തിനും ശക്തിക്കും പരമോന്നതയശസ്സോടൊത്ത് പരിചരിക്കുന്നത്, അവരുടെ ജീവിതമാതൃകയും മാധ്യമസ്വഭാവമായി സിദ്ധിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരേയൊരു തത്വം സന്മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള അഭിവാഞ്ഛയോടുകൂടി, പൂർണ്ണ മിഴിച്ചുനോക്കി വിസ്തരിക്കുന്നതിനല്ല, ചെല്ലുന്ന ജനസമൂഹത്തെ അനേകശതകളായി റോമിലെക്കാർക്കുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈ വസ്തുതയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. ഇവിടെ ഒരുവൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്നതിനും ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നു; റോമിലെ വാസംകൊണ്ട് ഒരുവൻ ലഭിക്കാവുന്ന മഹത്തായ സിദ്ധി ഇതാണെന്നു ഞാൻ പരിഗണിക്കുന്നു. അപ്പോസ്തലികാധികാരം പ്രോലെ അഗ്രസരണമായ ആ ധർമ്മവിശ്വാസം സ്വാധീനപ്പെടുത്തുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യസന്ദേശം പ്രസംഗിച്ചു സ്ഥലങ്ങൾ ഞാൻ എന്റെ കൺമുഖിൽ കണ്ടു. വിശുദ്ധ രക്തസാക്ഷികൾ പാപവിനാശം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അവരുടെ രക്തത്തിൽ പവിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇപ്പോൾ അവരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ അലംകൃതവും സംരക്ഷിതവുമായ തെരുവുകളിൽ കൂടി ഞാൻ നടന്നു. റോമി അവളുടെ പ്രസരണങ്ങളിലും മേൽനോട്ടങ്ങളായ സന്ദർശനങ്ങളിലും സമ്പന്നമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത് അകത്തോലിക്കാസഭയ്ക്കു റോമിയിൽനിന്നു മടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ, ഒരു കത്തോലിക്കനാകട്ടെ, പുണ്യവാനാകട്ടെയും രക്തസാക്ഷികളോടും സ്മാരകങ്ങളിലും അവശിഷ്ടങ്ങളിലും അലം സമ്പന്നനായാണെന്നുള്ള ധർമ്മവഹിതംകൊണ്ടാണ് മടങ്ങുന്നത്. പീറ്ററിനെ കീഴിൽ തറച്ചതും, പൗലോസിനെ വെട്ടിക്കൊണ്ടു ശിരോമോചനം ചെയ്തതും, ജോണിനെ എണ്ണയിൽ മുക്കിയതും വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും സമസ്തം കൺമുഖിൽ ആരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് സ്നേഹമുണ്ടാകുന്നത്. അപ്പോസ്തലികാധികാരം പൗലോസിന്റെ ശിരസ്സോടൊത്ത് കെട്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ അതു മൂന്നു വട്ടം ഉൽപരിചയമായി പറയപ്പെടുന്നു. ഓരോ വട്ടത്തിലും വീണ്ടുവെക്കുന്നത് നിർമ്മലമായ സ്രവിപ്പിക്കുന്ന ഓരോ ഉറവിടം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലം "ത്രീസ്രോസ്സ്" എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ലോറൻസിനെ ഇരുവട്ടം പൊരിച്ചതും സെബാസ്റ്റ്യനെ വാണങ്ങളാക്കിയതും എഴുതും ആയ സ്ഥലങ്ങൾ, വിശുദ്ധ ആഗ്നസിയുടെയും സെസിലിയയുടെയും ഭവനങ്ങൾ, ദാമോദരയെ പീഡിപ്പിച്ചതിന്റെ പീഡാലോസിയുടെയും കയറിയപ്പോൾ നമ്മുടെ ക്ഷേമം പാപമുദ്രകൾക്കും ലഭിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമലപ്രഭാവം തുടർച്ചയായ മഹദ്വിപതികൾ, അദ്ദേഹത്തെ കെട്ടിയ തൂണു, ഇവയെല്ലാം കൺമുഖിൽ എഴുതിയ പാപമുദ്രകൾക്കും ഹൃദയമാണ് ആദ്യേവിക്കുന്നത്! വെറോണിക്കയുടെ മുഖ

ം, അന്തിമോജനം നടത്തിയ ആ പാവനമായ മേൽ; വിശുദ്ധ പത്രോസ് നീതൃപുഷ്പമായി തടികൊണ്ടുള്ള ബലിപീഠം; വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ വിലങ്ങും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടിയുടെ ഒരു ഭാഗവും; സിഡനിലെ ബ്രിജിത്താപുണ്യവതിയോടു കൂടിക്കൽ സംഭാഷണം ചെയ്ത കരിശു; പീതനെ പുണ്യമാക്കപ്പെട്ട പൂർണ്ണമായും ഭൗതികമായും അലംകരിച്ച ശരീരങ്ങൾ. അനന്തരം അപ്പോസ്തലികാധികാരം ക്രൈസ്തവത്തിനായി വെളിച്ചിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ആസ്സിൻവിമികളും നിറയുടെ നീക്കം ചെയ്ത മതമുദ്രകൾക്കും വിശുദ്ധ പത്രോസിനെയും പൗലോസിനെയും വെളിച്ചിച്ചിട്ടുള്ള ഭൗതികങ്ങളിലും കൊളോസിയസ്ഥലികൾ നിരന്തരമായി വിശുദ്ധിസന്ദായകളായി ഉണ്ടു്. പ്രഥമക്രൈസ്തവധർമ്മങ്ങളുടെ രക്തത്തിൽ സേചനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ സമരണത്തിൽ യാതൊരു പാപങ്ങളും സ്വർഗ്ഗാതിരിക്കുന്നതിനായി മാറ്റാപ്പാക്കാൻ അതിനെ പരിഗണിപ്പിക്കപ്പെടാൻ മണലിട്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതിരിക്കുന്നു. പവിത്രതയെന്നതു് യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ആത്മാർപ്പണവുമാണെന്നു് ആ ശവഗൃഹങ്ങളിൽനിന്നു് ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു. പവിത്രത എന്നതിൽ മറ്റുപല ഗുണങ്ങളോടുകൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് നിരവധി പുണ്യവാനുമാരുടെ മുദ്രകൾ എന്ന പഠിപ്പിച്ചു. ഉദാഹരണമായി പുണ്യവാനായ ഇഗ്നേഷ്യസ് ലയോളയുടെ മുദ്ര മനുഷ്യന്റെ ശക്തികളേയും ഗുണങ്ങളേയും സമർപ്പിച്ച സംഘടിപ്പിച്ചു് അവയുടെ യഥാർത്ഥലക്ഷ്യമായ ദൈവമഹത്വത്തിലേക്കു് നയിക്കുന്നതിനുപകർക്കുന്ന വീരോദയ യോദ്ധാക്കളായും ദുഷ്ടമായ മനുഷ്യശക്തിയേയും ഏകലക്ഷ്യതയേയും പറ്റി എന്തോടപന്യസിച്ചു. കർമ്മശുദ്ധമായ ഒരു അന്തരം, ദൈവത്തോടു് ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവിന്ദോടു് ഉണ്ടാകുന്ന ഉജ്ജ്വലമായ ഭക്തി വഴിത്തന്നിട്ടുള്ളതും പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പ്രതിഭാവിശ്വാസവും സമഗ്രതയും സ്വാമർദ്ദവിനോദങ്ങളാകൊണ്ടു് വാഗ്ദാനമായിരുന്ന വി. പീലിപ്പ്സ് നോറിയുടെ മുദ്ര, പുണ്യവാനുമാരുടെ മുദ്രകൾ, ശവഗൃഹകൾ, സിദ്ധവശിഷ്ടങ്ങളോടും സ്മാരകങ്ങളോടും കൂടിയ ദേവസമനങ്ങൾ, കത്തോലിക്കാ റോമിലെ സർവ്വക്ഷമായ കത്തോലിക്കാ മൈതന്യം ഇവയെല്ലാം, കത്തോലിക്കാപവിത്രത മഹനീയമായ ശക്തിയോടും സമഗ്രതയോടും കൂടിയ ഒരു ശോഭനവസ്തുവുമാണെന്നും, അതു ബോധ്യപ്പെടുന്നതും ഗാഭിയുടേയും വിവേചനത്തെയും തിരിഞ്ഞു സ്വാമർദ്ദഗതത്തെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നവെന്നും, അതു് സർവ്വമാനുഷ്യനത്തിനുള്ള അജയ്യമായ കരുത്തിനെയും മനുഷ്യക്ഷേമത്തിലുള്ള നിസ്സീമമായ ആസക്തിയേയും കയറാൻ സാധാരണത്തെയും ധീരവും അലങ്കരിക്കുവാനായ ഈശ്വരഭക്തിയെയും കുറിക്കുന്നുവെന്നും എന്ന ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. സർവ്വേശ്വരന്റെ മഹത്വത്തെയും ക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനെയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ പുണ്യമാക്കപ്പെട്ട അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ലോകോത്തരവേദനങ്ങൾക്കു് ഇതുതന്നെയായിരുന്നു പ്രേരകശക്തി. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സാമന്തമായ വിശുദ്ധി അതിന്റെ യഥാർത്ഥലക്ഷണമായ വ്യക്തിവിശുദ്ധിയിൽ അനേകശതകളായി എങ്ങനെ സ്വയം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും അതു് ഇപ്പോൾ എങ്ങനെ സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നുവെന്നും റോമിൽ കാണാൻ കഴിയും.

ഈ ചിത്രത്തിന്റെ മറ്റൊരു കൂടി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം റോമിലും വ്യക്തികൾ സ്വകീയവിശുദ്ധിയിൽ പരമമായ അടയുറവായി ഉണ്ടു് എന്നു് നിഷ്പ്രയത്നം കാണാം. അവരുടെ ഈ പരമമായ, തിരുസഭയുടെ ധർമ്മപദങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതിലുള്ള

"ഹല്ലേലൂയ്യ" പാടാം

(പാ. പേജ് തുടർച്ച)

ശിശുക്കൾക്കായി ആശീർവ്വദിച്ചുകൊണ്ടു് എന്താണു് പറയുന്നതു്? "നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വാസികൾക്കായുള്ള തിരുശ്ശരീരം നിന്റെ ആത്മാവിനെ നിത്യജീവിതത്തിലേക്കു് പരിപോലിക്കട്ടെ."

നമ്മുടെ ക്ഷേമനായ മിശിഹായുടെ മൃതത്വത്തിൽ മരിച്ചു; മൃതത്വത്തിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. ജ്ഞാനസ്സാനം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ജന്മപാപത്തോടുകൂടിയ നാം മരിച്ചു, ക്രിസ്തുവിൽ പുതിയ ജന്മമായി ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. കർമ്മപാപങ്ങൾ വീണ്ടും നമ്മെ മർദ്ദിക്കുമെങ്കിൽ, പാപസങ്കീർണ്ണവഴി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുവാൻ അവിടുന്നു നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. എങ്കിൽമത്രമേ നിത്യമായ മരണം—അനന്തകാലത്തേക്കുള്ള നരകം—ഒഴിഞ്ഞുമാറ്റുവാൻ നമുക്കു കഴിയുകയുള്ളു. അർത്ഥപരമായ ഒരു ധർമ്മം സജീവനായ മിശിഹായെന്നയാണു്. അവിടുത്തെ ശരീരവും ആത്മാവും ദൈവത്വത്തോടു യോജിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മിൽ വസിക്കുവാൻ അവിടുന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. "ഞാൻ ജീവിക്കുന്നു, ഞാനല്ല ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു" എന്നു വി. പൗലോസ് പറഞ്ഞതുപോലെ ക്രിസ്തു എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്നു് നാം ഓരോരുത്തരും പറയണം. പുനരുത്ഥാനം ചെയ്ത ക്രിസ്തുനാമന്റെ പ്രഭാവപ്രദമായ നമ്മെ നിർമ്മാണപ്പെടുത്തും. ദൈവമഹിമയിലുള്ള പ്രതിഷ്ഠ, ഇന്നത്തെ സമനങ്ങൾക്കു് നമ്മെ ശക്തരാക്കട്ടെ. ദൈവമുക്തന്മാരോടുകൂടി നമുക്കും "ഹല്ലേലൂയ്യ" പാടാം.

സത്യദീപം

പത്രാധിപന്മാർ

വേദി റവ. മേജർ സി. ജോൺ ജേക്കബ് നടുവത്തുശേരി
റവ. ഡോക്ടർ ജോസഫ് പാറേക്കോട്ടിൽ ഡി. ഡി., ഡി. എ.

Vol. 23 || ERNAKULAM, APRIL 5 1950 || No. 31

ഫിലിപ്പൈൻ മെത്രാൻമാർ തൊഴിലാളിപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി

ഫിലിപ്പൈൻ മെത്രാൻമാരുടെ സംയുക്ത ഇടയലേഖനം തൊഴിലാളികളുടെ അവശതകളേയും അവയ്ക്കുള്ള നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങളേയും പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. നിലവിലിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക ക്ലേശസ്ഥിതിയിൽ ആ രാജ്യത്തിലെ ഭൂമിയുടേയും ധനത്തിന്റേയും വളരെ വലിയഭാഗം ഒരു ചെറിയ നൂതനപക്ഷത്തിന്റെ ഉടമയിലാണിരിക്കുന്നത്. വേല അന്വേഷിച്ചു അവരുടെ പക്കൽ ബാക്കിയുള്ളവർ ചെല്ലേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥിതി നിതീകരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ വേലമെഴുണ്ടിവരുന്ന ഈ മഹാഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾക്ക് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതോതിലേക്കിലും മനുഷ്യാചിതമായി ജീവിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ കൂലി വേലയ്ക്കു പ്രതിഫലമായി കിട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൂലിയെത്രയാണെന്നു ഇടയലേഖനത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൊഴിലാളിക്കും അവന്റെ കുടുംബത്തിനും മാനദണ്ഡവിയം ക്ഷേമിക്കുന്നതിനും ഉടക്കുന്നതിനും മതിയായവ ലഭിക്കുവാൻ തക്കതായിരിക്കണം ആ കൂലി. മാനദണ്ഡ വേനവും, രോഗത്തിലും വാർദ്ധക്യത്തിലും രക്ഷയും, മിതവും ആരോഗ്യകരവുമായ വിനോദത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും വിശ്രമവും ലഭിക്കാൻ തക്കതായിരിക്കണം ആ കൂലി. "ഇപ്പറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചുകിട്ടുവാൻ ഓരോ മനുഷ്യനും കണിശമായ അവകാശമുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ലഭിക്കുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം അവന്റെ പ്രയത്നമാണെങ്കിൽ ആ പ്രയത്നത്തിനു പ്രതിഫലമായിത്തന്നെ അവയെല്ലാം അവനു ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റു വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രയത്നത്തിനു അവശ്യം കല്പിക്കേണ്ട വില ഇപ്പറഞ്ഞ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറുവാൻ മതിയായതാണ് ഉറപ്പു നൽകുന്ന കൂലിയെങ്കിലുമായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള കൂലിയാണ് "കുടുംബകൂലി" എന്നു നാം വിളിക്കുന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ കുടുംബകൂലി തനിക്കു വേലചെയ്യുന്ന സകലർക്കും കൊടുക്കുവാൻ ഓരോ മുതലാളിക്കും കടമയുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത്. ഈ കടമയെക്കുറിച്ചു സ്റ്റേഫാത്തിന്റേതു മാത്രമല്ല, പീനെയോ, സാമുവേലി എന്നീ മുമ്പത്തെ കടമയോണെന്നും ഞങ്ങൾ പറയുന്നു."

കുടുംബങ്ങളിലെ മാതാക്കൾ വേല ചെയ്യുവാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഇടയലേഖനത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു ലഭിക്കുന്ന വേലകൂലി കുടുംബത്തെ മാനമായി സംരക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് മാതാക്കൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നത്. ഈ അവസ്ഥ വലിയ സാമൂഹികതീരുമാനം. കുടുംബത്തിന്റെ ഘടനയെത്തന്നെ ഈ ദുരവസ്ഥ ഭഞ്ജിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആഴമായ അടിസ്ഥാനങ്ങൾതന്നെ ഭഞ്ജിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. മുതലാളിമാർ ഈ വസ്തുതയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. "പുരുഷന്മാരെക്കാൾ സ്ത്രീകളെക്കൊണ്ട് വേലചെയ്യിപ്പിക്കുവാൻ മുതലാളിമാർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണം സ്ത്രീകൾ അവരുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞ ബോധം ഉള്ളവരും മൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ എളുപ്പമുള്ളവരും ആണെന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ, വേലച്ചന്തയിൽ കീടമത്സരം നടത്തുവാൻ പുരുഷന്മാരെ അവർ ഇപ്രകാരം നിർബന്ധിക്കുന്നതിൽ, അങ്ങനെയൊരു ചെറു

കൊണ്ടു പുരുഷന്മാരുടെയും സ്ത്രീകളുടെയും കൂലി കുറയ്ക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ, അതു കുറയ്ക്കുവാനും ലജ്ജാകരവുമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്; മാത്രമല്ല, അതിന്റെ ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷ അവർതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടകാലം അവർ തപരിതപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്."

സംഘടനാവകാശം

തൊഴിലാളികൾക്കു സംഘടിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തെപ്പറ്റിയും ഇടയലേഖനം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മാനദണ്ഡി ജീവിക്കുവാനും സുസ്ഥിരവും നിതീകൃതവുമായ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതി ഏല്പെടുത്തുന്നതിൽ സഹകരിക്കുവാനും തനിക്കുള്ള അവകാശത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ സമസൃഷ്ടികളുമായി സംഘടിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഓരോ മനുഷ്യനും ഉണ്ട്. ഭീഷണികളോലോ, സംഘടിക്കുന്നവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന വ്യത്യസ്തമായ പരിതണനയാലോ ജന്മസിദ്ധമായ ഈ അവകാശത്തെ തടയുന്ന ഏതൊരുവനും സന്മാർഗ്ഗമല്ലാതെ റാജം ചെയ്യുന്നത്. ഫിലിപ്പൈനിൽ ഇങ്ങനെ തടയുന്നത് രാജനിയമങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു കുറ്റവൃത്തിയാണ്. "ഈ സംഘടനകൾ സമാധാനപരങ്ങളായിരിക്കുകയും അവയുടെ ഉദ്ദേശ്യ സാധിക്കുവാൻ ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തോളംകാലം അവ തടംഗങ്ങൾക്കും സമുദായത്തിനും മൊത്തത്തിലും സംക്ഷാൽഗുണകരങ്ങളാണ്. തൊഴിലാളികൾ അസംഘടിതരായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ഫലപ്രദങ്ങളാകയില്ലെന്നുള്ളതു ഒരു വാസ്തവമാത്രമാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വന്തം തീരുമാനമെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികൾ വഴിയായി സംഘടിതരായ രീതിയിൽ വിലപേറ്റുവാൻ അവർ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണം."

തൊഴിലാളിനേതാക്കന്മാർ

തൊഴിലാളി സംഘടനകൾക്കൊണ്ടു നടക്കുന്ന നേതാക്കളുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും ഇടയലേഖനം ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ശരീരംകൊണ്ടോ, മനസ്സുകൊണ്ടോ വേലചെയ്യുന്ന സകല തൊഴിലാളികളും ഈ സംഘടനാവകാശത്തെ നിഷ്ഠുഷമായി പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. അവരുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നത് തൊഴിലാളികളുടെ ഗുണത്തെയും പൊതുവിൽ സമുദായത്തിന്റെ ഗുണത്തെയും ലക്ഷക്കീ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സത്യസന്ധരും സമർത്ഥരും ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള കാര്യം തൊഴിലാളികൾ പ്രത്യേകിച്ചും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. "തൊഴിലാളികളെ ഉപകരണമാക്കി സ്വയം ധനവാന്മാരെന്നതിനോ, വൈഷമ്യങ്ങളെ അതിവണ്ണനം ചെയ്യുകയോ സ്വന്തം അധികാരവും കീർത്തിയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനോ, തൊഴിലാളികളും മുതലാളികളും തമ്മിൽ മനഃപൂർവ്വം വഴക്കുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനോ ശ്രമിക്കുന്ന നേതാക്കന്മാരെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ തൊഴിലാളികൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. കത്തോലിക്കാവിദ്വാന്മാരുടെ സമ്മർദ്ദം ഇന്നും ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തൊഴിലാളികൾക്കു ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകമുതലുണ്ട്. തങ്ങളുടെ കൂടുതലൊഴികളെ മേല്പാഞ്ഞു മറു

നേതൃത്വത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാനും തൊഴിലാളിസംഘടനകളിൽ കഴിവുപോലെ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുവാനും അവർക്കു കടമയുണ്ട്. ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു തൊഴിലാളികളുടെ ജീവിതസ്ഥിതി നന്നാക്കുവാൻ അതിവേഗം പദ്ധതികളെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ന് നമുക്കു വശമുള്ളതു. തങ്ങളുടെ തൊഴിലാളികളോടു നിതീപൂർവ്വം പെരുമാറുവാൻ താല്പരമുള്ള മുതലാളികളോടു സഹകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായ ആളുകളെയാണ് നമുക്കിന്നുവശം. ഉത്തരവാദിബോധമുള്ള മുതലാളിമാർക്കുതന്നെയും ക്രമപ്രകാരം സംഘടിക്കുകയും സക്ഷേമപ്രജായത്തപരമായ രീതിയിൽ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന യൂണിയനുകൾ ഉപദ്രവകരമായിരിക്കുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, വളരെ സഹായകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. തൊഴിലാളിസംഘടനകളും മുതലാളിസംഘടനകളും ഓരോ വ്യവസായത്തിലും സൗഹാർദ്ദത്തോടുകൂടി യോജിച്ചു നിന്നു ആ വ്യവസായത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കുകയും പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, ഓരോ വ്യവസായത്തിലേയും അത്തരം സംയുക്തസംഘടനകൾ പരസ്പരം സംഘടിച്ച് ഏകീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതി അതിന്റെ സ്വഭാവവികാരമുള്ള ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി നേരംചെയ്യുമെന്നു തീർച്ചയാണ്.

ഫിലിപ്പൈൻ മെത്രാൻമാർ തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷേമത്തെ പുസ്തകീയ നിലയിലിട്ടുള്ള ഈ ഉൽബോധനങ്ങൾ എത്ര കഠോർചിത്തമോ ബുദ്ധിപൂർവ്വമോ!

വിജ്ഞാപനം

ഉയിർപ്പു തിരുന്നാൾ പ്രമാണിച്ചു ഓമിസ് ഓഴിവകയൽ അടുത്ത യാഴ്ചയിൽ സത്യദീപം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

സത്യദീപം വരിസംഖ്യ

പ്രതിവർഷം അഞ്ചു ക.	6-0-0
പ്രതിവർഷം തപാൽ	6-8-0
ഇൻഡ്വർഷ പുറമെ	8-0-0
ഒറ്റപ്രതി	0-2-0

ജപാപ്പസ്റ്റോലനും

ഏപ്രിൽ മാസത്തെ പൊതുനിയോഗം: ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിൽ ദൈവവിളിവർദ്ധിക്കുന്നതിനും മിഷൻനിയോഗം: ഉറാണ്ട, കെനിയ, ടങ്കാനിക്ക എന്നീ മിഷൻസ്ഥലങ്ങൾക്കുവേണ്ടി.

ചോദ്യോത്തരപാർക്കി

ചോ: "ഒരു കത്തോലിക്ക വിദ്വാന്മാരായ എന്നോടു എന്റെ സ്റ്റേഫാത്തിനായ പല ഹൈന്ദവസമോദരന്മാരും വിഭൂതി ബുധനാഴ്ച ഞാൻ നെറ്റിയിൽ കുരിശുവെച്ചുകൊണ്ടു ചെന്നപ്പോൾ അതിന്റെ അർത്ഥം ആവശ്യം എന്തെന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ എനിക്ക് അതിനു മറുപടി നൽകാൻ സാധിച്ചില്ല... കൂടാതെ, പല സമോദരന്മാരും ഓരോന്നായൊഴിച്ചുപോയതും പല വാങ്ങിക്കുന്നതിന്റേയും അർത്ഥമെന്തെന്നു ചോദിച്ചു. അതിനും മറുപടി നൽകാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല... അതിനാൽ ഞാൻ സത്യദീപത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നു."

ഉ: ഫൈസ്റ്റലിൽ പഠിക്കുന്ന ഒരു കത്തോലിക്കാവിദ്വാന്മാർക്കു മേൽപ്പറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾക്കു സമാധാനം നൽകാൻ സാധിക്കാതെ വന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോഴെങ്കിലും സംശയനിവാരണം വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു നന്നായി.

"വിഭൂതിബുധനാഴ്ച"യെപ്പറ്റി അതിന്റെ തലേ ആഴ്ചയിലെ "ബാലറം"ത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നതാണ്. നെറ്റിയിൽ ചാർക്കോണ്ടു കുരിശുവെക്കുന്നത്, നാം പൊടിയും ചാമ്പലുമണെന്ന്, അതായതു നാം മണമുള്ളവരണെന്നു നമ്മെ അ

നുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനത്രെ. അതുകൊണ്ടാണ് പുരോഹിതൻ ഓരോരുത്തരുടേയും നെറ്റിയിൽ കുരിശുവെക്കുമ്പോൾ "മനുഷ്യൻ, നി പൊടിയോടുകൂടെയും നി പൊടിയോടുകൂടെ പീനീരിയുമെന്നും ഓർത്തുകൊള്ളുക" എന്നു പറയുന്നത്. കൂടാതെ, ചാമ്പൽ അനുതപത്തിന്റേയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റേയും ആവശ്യകതയെ കുറിക്കുന്നു. "ചാർക്കോലും ധരിച്ചു" തപസ്സുചെയ്യുക എന്നതു പഴയനിയമകാലത്തും ക്രിസ്തുവർഷത്തിലെ ആദിമരതകങ്ങളിലും സാധാരണമായിരുന്നു. ആകയാൽ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അനുതപിക്കുന്നതിനും തപശ്ചിതകർവഴി അവയ്ക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനുമായി നിശ്ശേഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നേരമ്പുകാലം അത്സമ്പൂർണ്ണമായ ഈ ചടങ്ങോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്നതു സമുചിതമായിരിക്കുന്നു. ചാമ്പൽ കുരിശിന്റെ ആകൃതിയിലിട്ടെന്നതു കുരിശുവഴി നമുക്കു രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുവാനാണ്.

ഓരോന്നായൊഴിച്ചിലെ ചടങ്ങുകൾ ഈരോ ആഘോഷപൂർവ്വം യജമാനം പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ജനാവലി വൃക്ഷശാഖകൾ കൈകളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു "ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ ഓരോന്നി! കുത്തവീന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഉന്നതങ്ങളിൽ ഓരോന്നി!" എന്നു ആർത്തുചിട്ടിച്ചതായി നാം സുവിശേഷങ്ങളിൽ വായിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ആ മഹാസംഭവത്തിന്റെ സ്മരണയെ സജീവമായ രീതിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് പുരോഹിതൻ കരുത്തോടെ ആർത്തുചിട്ടിച്ച ജനങ്ങളുടെ കൈകളിൽ കൊടുക്കുന്നത്.

പുസ്തകാഭിപ്രായം അർത്താരയിലെ ബലിയും കത്തോലിക്ക ജീവിതവും

[ഗ്രന്ഥകർത്താ: മാർ അഗസ്റ്റിൻ മണക്കുട്ടി, പുകാവ. സാൻറാക്രൂസ് പ്രസ്സ്, ആലപ്പുഴ. വില 2 ക. 8 ന. പേജ് 341]

"ദിവ്യബലിയെ അധികരിച്ചുള്ള തത്ത്വചിന്തയും കർമ്മവും ചരിത്രപരവും പ്രായോഗികവുമായ ഒരു വിശദീകരണം" ആണ് പ്രകൃതഗ്രന്ഥം. "ബലിയുടെ ഉത്ഭവം, സ്വഭാവം, ഉദ്ദേശ്യം", "പുതിയ നിയമത്തിലേ ഏകസത്യബലി", "തീരുവസ്തുങ്ങൾ", "തീരുവസ്തുക്കൾ", "ദിവ്യകർമ്മങ്ങൾക്കു ലത്തീൻഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നത്" എന്തുകൊണ്ടു? "ദിവ്യബലി—അർത്ഥവും വിഭജനവും" എന്നീ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആമുഖമായി പ്രതിപാദിച്ചശേഷം, 9 അദ്ധ്യായങ്ങളിലായി ലത്തീൻകർബാനയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി സമഗ്രമായി ചർച്ചചെയ്യുന്നു. അനുബന്ധമായി "ബേസവിമോചനങ്ങളും സൂക്തപഞ്ചങ്ങളും", "ദൈവപ്രിയവും മണിനാദവും", "തീരുവയും സംഗീതവും" എന്നീ ഞ്ഞെ മുന്നദ്ധ്യായങ്ങൾക്കു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ തീരുമനസ്സുകൊണ്ടും കൊച്ചി മെത്രാൻ തീരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥത്തെ ആശീർവ്വദിച്ചുനഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യവും പ്രസ്താവമുണ്ട്.

കത്തോലിക്കാജീവിതത്തിന്റെ നടുനായകത്വം വഹിക്കുന്നതു അർത്താരയിലെ ദിവ്യബലിയാണ്. അതു ലോകത്തെ നാകത്തോടു ബന്ധിക്കുകയും, ദൈവത്തിനും അയൽക്കാരനുംവേണ്ടി ആത്മാർപ്പണം ചെയ്യുകയോ ത്യാഗമോ മാനദണ്ഡ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ പ്രചോദനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഉദ്ദിഷ്ടഫലങ്ങൾ പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ, പ. കർബാനയിലെ തൃക്കുഞ്ചങ്ങളുടേയും മറ്റും അർത്ഥം ഗ്രഹിച്ചു സജീവമായ രീതിയിൽ ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു പ്രകൃതഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. ലളിതവും ശുദ്ധവുമായ ഭാഷ; അക്ഷീപ്യമായ പ്രതിപാദനരീതി; നല്ല മേനിക്കുടലം; മനോഹരമായ അച്ചടി; ഇവ ഗ്രന്ഥത്തെ ഏറ്റവും ആകർഷകമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ പരിശുദ്ധ കർബാനയുടെ

നേർക്കുള്ള ഭക്തി ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന തീരും, തലോടും ക്രിസ്ത്യൻമതേതരവും ക്രൈസ്തവമതേതരതീരും ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. ഇതു പ്രയോജനകരവും ഭക്തിസംവൽക്കരമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം ചെറിയതിൽ തൽക്കരം വീരനാളായി അനുഭവിക്കുന്നു.

ടീലാർ കഥകൾ

മുനാഭാഗം

(ജി. സി. ടീലാർ. സെൻറ് ജോസഫ്സ് പ്രിൻസിംഗ് ഫൗണ്ട്, തിരുവല്ല. പേജ് 139)

സാഹിത്യരംഗത്തിൽ ചെറുകഥ ഭരണനടത്തുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിതെന്നു പറയാം. സാഹിത്യം ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനമായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല, ജീവിതം ഉപരിപരിക്ഷേപമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പറ്റാത്തവുമായിരിക്കണമെന്നും കൂടി ഇന്നത്തെ കഥാകൃത്തുക്കൾക്കു നിയുക്തമായി പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ അവരുടെ കൃതികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും സമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുപകരം അധഃപതിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു്; മനുഷ്യമനസ്സുകളെ സംസ്കരിക്കുന്നതിനുപകരം മലിനസമാധാനം ചെയ്യുന്നതു്. “ക്ഷീരമുളളൊരിക്കലിന് ചുവട്ടില്ല, ചോരതന്നെ കൊളുക്കിനു കരുതുക” എന്ന കവിവാക്യത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഇന്നത്തെ കഥാകൃത്തുക്കളിൽ പലരും ജീവിതത്തിന്റെ ശോഭനങ്ങളായ വശങ്ങളെ ത്വജ്യംകോടിയിൽ തള്ളിയിട്ട്, ജ്വലിക്കുന്നവയായ വശങ്ങളെ മാത്രം ചിത്രീകരിച്ചു കരുതാൻ തുടങ്ങി. ആധുനിക വ്യവസ്ഥിതിയെ ഇടിച്ചുപൊളിക്കണമെന്നു അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. ഇന്നത്തെ ചെറുകഥാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വഴിപിഴച്ച ഈ “പുരോഗമന”ത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നവരാണ് ഫാദർ ജി. സി. ടീലാർ അവർകളുടെ കഥകൾ. കലാപരമായും ഭാഷാപരമായും മുള്ള ഒരു കഥാകാരൻ, അധമവികാരങ്ങളെ ഉളിപ്പിക്കാൻ തന്നെ, അനുഭവകരമായ ആനന്ദിപ്പിക്കാനും സമുദായത്തെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നിശ്ചയിച്ചു. നല്ല കഥകൾ സാധിക്കുമെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിരൂപണവിഷയമായ ഗ്രന്ഥത്തിലെ “റിക്കാക്കാരൻ” വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സമ്പത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുള്ള ഒരു കഥയാണ്. “സഖാവിന്റെ ഭാര്യ”യിൽ വിധവാ സകല പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതിനു സഖാവിനു ഉള്ളിടത്തോളം സ്വാതന്ത്ര്യം, “പ്രിയൻ ഓഫ് മേരി” സംഘടനയിലെ അംഗമെന്നനിലയിൽ ജീവകാരുണ്യപ്രവൃത്തികളിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്നതിനു തന്നെ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഭാര്യ അവകാശപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ടീലാർകഥകളുടെ ഇതിവൃത്തം. ഈ കഥകളിൽ ചിലതെല്ലാം സത്യദീപത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; ബാക്കിയുള്ളവ മറ്റു മാസികകളിലും. സത്യദീപത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന “കുറുപ്പൻ കോഴിയും”, “യേശുവിന്റെ പട്ടികൾ”, “പന്നിയും പുഷ്പവും”, “ചെമ്പൻകുളം” എന്ന നാലു നീതികഥകളും അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. സന്തോഷനാശമായ ഈറ്റകഥകളാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പുരോഗമനപരങ്ങൾ; സമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കാൻ പോരുന്നവ; നല്ലതുകൊണ്ട് ജീവസാഹിത്യം. ആകയാൽ പ്രകൃതഗ്രന്ഥം ഏതും വാങ്ങി വായിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ഗ്രന്ഥകാരനെ സ്മരണയോടെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

The Sacred Heart College Annual, Thevara
റവ. ഫാദർ തെവരോബാൾ ഫി. എസ്. സി. യുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ വാർഷികപ്പതിപ്പ് സമൃദ്ധം ആകർഷക

ഫാത്തിമാസന്ദേശം

പ്രയോഗത്തിൽ

(വെച്ചു)

പരിശുദ്ധ ദൈവജനനി ഫാത്തിമായിൽ വെച്ചു നൽകിയ സന്ദേശം ലോകത്തിലുള്ള സകല കത്തോലിക്കരെയും അറിയിക്കുന്നതിനാണല്ലോ അവിടുത്തെ തിരുസപത്രവും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു തീർത്ഥാടനം ഒരു ഗോളപാതയ്ക്കു നടുവിലായിരിക്കുന്നതു്. ലോകത്തിന്റെ പാപാധിക്യത്താൽ ദൈവം കപിതനായിരിക്കയാണെന്നും പ്രാർത്ഥനയും പ്രായശ്ചിത്തവും പരമാർത്ഥമായ ജീവിതനവീകരണവും വഴിയായി മനുഷ്യർ ദൈവത്തിന്റേ പക്കലേക്കു തിരിയാത്തപക്ഷം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവർ കാണുന്നതായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നും അസന്നിദ്ധമായ ഭാഷയിൽ മറ്റൊരു നമ്മെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തെ നാശനഷ്ടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിന്നു തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതും ജപമാലയും തന്റെ വിചലഹൃദയത്തോ

യും വിജ്ഞാനപ്രഭയായിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന റിപ്പോർട്ടുകളിൽനിന്നു വിശദമാകുന്നതുപോലെ, ചുരുങ്ങിയ കലയളവിൽ തേവരകോളെ ജിനങ്ങളായിട്ടുള്ള സർവ്വതോമുഖമായ അഭിവൃദ്ധി അഭ്യസനവഹമാണെന്നതിന്നു സാരമായിട്ടു.

The St. Philomena's College Annual, Mysore

[Editor: C. J. Varkey K. S. G. M. A. (Hons)]

ഇംഗ്ലീഷ്, കണ്ണടക്കും, മലയാളം, ഉർദു, തമിഴ്, ഹിന്ദി, സംസ്കൃതം എന്നീ ഏഴുഭാഷകളിൽ വിരചിതമായ ഗദ്യപദ്യലേഖനങ്ങളടങ്ങിയ ഈ ഗ്രന്ഥം ഭാഷകളുടെ ഒരു “കരുതുകാരൻ” തന്നെ. ലേഖനങ്ങൾ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളും ചിത്രങ്ങൾ കമനീയങ്ങളുമായിരിക്കുന്നു. ഒരു ഒന്നാംഗ്രേഡ് കോളെജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പാളെന്നനിലയിൽ നിർമ്മിക്കേണ്ട ഭാരമുള്ള ജോലികൾക്കിടയിൽ ഇത്ര വിശിഷ്ടമായ ഒരു മാസികാ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പത്രാധിപത്വം കൂടി വഹിക്കുന്നതിൽ ഷെവലിയർ സി. ജെ. വർക്കിയെ ഞങ്ങൾ ഹൃദയമായി അനുഭവിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകൻ, ഗ്രന്ഥകാരൻ, പത്രപ്രവർത്തകൻ, രാഷ്ട്രീയനേതാവ് എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ അഖിലഭാരതപ്രശസ്ത സമാജികനായ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കേരളീയന്റെ പരിശുദ്ധീകരണവും സേവനസന്നദ്ധതയും നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കു ഒരു മാതൃകയായി പരിലസിക്കട്ടെ.

The Ideal

തേവര സേക്രഡ് ഹാർട്ട് കോളെജിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന മരിയൻ സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിരിക്കുന്ന ഈ വാർഷികപ്പതിപ്പിനു് കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കർ ഹാർട്ടമായ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതാണ്. സൊസൈറ്റിയേയും മരിയൻ കേന്ദ്രിയേയും അധികരിച്ചുള്ള ഗദ്യപദ്യലേഖനങ്ങൾ, വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ മുതലായവയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. റവ. ഫാദർ മാർസൽ സി. ഡി. എം. എ. യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മി. കെ. പി. ചെറിയാൻ, മി. പി. കെ. ദേവസ്വ എന്നീ കോളെജുവിദ്യാർത്ഥികളാണ് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റെ പത്രാധിപത്വം വഹിക്കുന്നതു്. ലേഖനകർത്താക്കളും കോളെജുവിദ്യാർത്ഥികൾ തന്നെ. സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസകാലത്തു നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കു ഏകദേശം സമ്പൂർണ്ണപ്രവർത്തനങ്ങളിലും സാഹിത്യസംരംഭങ്ങളിലും ഏർപ്പെടുന്നതു ഏറ്റവും അഭിനന്ദനീയമാണ്. എല്ലാകൊല്ലവും ഇപ്രകാരം തേവരകോളെജിൽനിന്നും ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും അതിൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ സൊസൈറ്റി ശാഖകളുടേയും പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു സമുചിതമായിരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കഭിപ്രായമുണ്ട്.

മുള്ള ഭക്തിയും മൂലം സകല മനുഷ്യരും ഇന്നു തിരുമായി കാണിക്കുന്ന സമാധാനം കരതലമാകുന്നതാണെന്നും അവിടുത്തെ നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു തികച്ചും ആശ്വാസജനകമാണെന്നും ഫാത്തിമാമാതാവിന്റെ സന്ദർശനത്തോടു കൂടി കേരളത്തിലേക്കുവന്നു ഏതോ രാജാധിപതികളായിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം. എങ്കിലും മാതാവു് ആഗ്രഹിക്കുന്നവിധത്തിലുള്ള ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നോ ആദ്യം ഉണ്ടായിരുന്ന ആ ഉന്മേഷപോലും മന്ദീഭവിച്ചതോ തുടർച്ചപോകുന്നതോ നമ്മുടെ അഭിമാനിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നാം മാതാവിന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു അർഹരായിത്തീരണമെങ്കിൽ ഫാത്തിമാസന്ദേശാനുസരണമുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിക്കണം. ഈ തലമുറ മാത്രമല്ല അടുത്ത തലമുറകളും അതു തുടർച്ചക്കൊണ്ടുപോകുകയും വേണം. ഇതിനു ഏറ്റവും നല്ല ഒരു പോരായ്മയോടു ഇന്നത്തെ കുട്ടികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ളതു്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കാര്യം, നാസി, ഫാഷിസ്റ്റ് മുതലായ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനുസരണമുള്ള ഒരു ജനസഞ്ചയമുണ്ടാകുന്നതിന്നു കുട്ടികളുടെ പരിശീലനത്തിലാണല്ലോ ഏറ്റവും അധികം ശ്രദ്ധപതിച്ചതു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി തിരുസ്സഭ എക്കാലത്തും പോരാടിയിട്ടുള്ളതു് ഇന്നും പോരാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ചെറുപ്പത്തിലുള്ള പരിശീലനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുതന്നെയാണ്. അതിനാൽ ഫാത്തിമാസന്ദേശാനുസരണമുള്ള ഒരു ജീവിതപരിവർത്തനം കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കുണണമെന്നു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ അങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിലൊന്നു സുഖമുള്ള യാത്രയെ കത്തോലിക്കരും നിവൃത്തിയില്ലതാനും—നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്കു തന്നെ സരണമുള്ള ഒരു പരിശീലനം ഉടനെതന്നെ കൊടുത്തു തുടങ്ങണം. ആ ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടിയാണ് പോർട്ടുഗലിലും അമേരിക്കയിലും നടത്തിവരുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു ഫാത്തിമാബാലസമിതി ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നതു്. അതു സംബന്ധിച്ചു 50-ാം ലക്കം സത്യദീപം ബാലരംഗത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതിലേക്കു് ഏതരെയും ശ്രദ്ധയോ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കുട്ടികളെ നേരിട്ടുകൊണ്ടുതെ വളരെ അകലെയിരുന്നു കൊണ്ടു് “വെച്ചു” എഴുതി അയക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിനുപോലുമുള്ള ഭാരം വളരെ കുറച്ചു കുട്ടികൾക്കുമാത്രമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളു. അപ്രകാരം വായിക്കുന്നവരിൽത്തന്നെ ഒരു നല്ലഭാഗത്തിന്നു അതനുസരിച്ചു സ്വയം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാപ്തി ഉണ്ടായിരിക്കുമില്ല. അതിനാൽ കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു് കാര്യമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യിക്കണമെങ്കിൽ അവരുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കുമാത്രം, പ്രായം കൂടിയ സഹോദരി സഹോദരന്മാർക്കുമാത്രം അദ്ധ്യാപകന്മാരോ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കുട്ടികൾ വെച്ചു” അയച്ചിട്ടുള്ള എഴുത്തുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ കാണാം അവയിൽ പലതും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു എഴുതിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും മഹാഭൂരിപക്ഷം കത്തുകളും ചുരുക്കം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നാണ് വന്നിട്ടുള്ളതെന്നും. അതിനുള്ള കാരണം വിശദമാണ്. പ്രസ്തുതസ്ഥലങ്ങളിലെ ഭാര്യശാലികളായ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്ന കന്യാശുശ്രൂഷകളോ മറ്റു അദ്ധ്യാപികമാരോ അദ്ധ്യാപകന്മാരോ അവരുടെ ആത്മീയതയോടുകൂടി തൽക്കരമായി അപേക്ഷിച്ചു കൂട്ടൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുന്നുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വേദോപദേശകന്മാരുമായ വെച്ചു”ന്റെ എഴുത്തു ആദ്യം തോറോ വായിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുക്കുകയും അതിലെ നിശ്ശോഭനസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു കുട്ടികളെ നിരന്തരം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നതായി അറിയാം. ഇപ്രകാരം അതിപ്രധാനവും ദൈവികവുമായ ഈ വേലയിൽ വെച്ചുവെക്കുന്ന ആത്മാർത്ഥമായി സഹായിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും അകമഴിഞ്ഞു നന്ദിപറയുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ കുട്ടികളെ വേദപാഠം പഠിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും ഇപ്പോൾ ആരംഭിക്കുന്ന ഫാത്തിമാബാലസമിതിയെ ആവു്വിധം സഹായിക്കണമെന്നു സകല അനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യസ്ഥയായ ദൈവജനനിയുടെ നാമത്തിൽ സവിനയം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബ. വികാരിമാരുടെയും അദ്ധ്യാപികാദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയും മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും സഹായസഹകരണങ്ങളെങ്കിൽ വളരെ ഉപകാരപ്രദമായവിധത്തിൽ ഈ ബാലസമിതി നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മറിച്ചു്, അവരുടെ പ്രോത്സാഹനവും സഹകരണവും ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വെച്ചു” തന്നിച്ചുവിലാരിച്ചാൽ തീരെ ഉപയോഗപ്രദമല്ല എന്നെങ്കിലും ചെപ്പൻ കഴികയുള്ളു. അതിനാൽ കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കി, ഈ സമിതിക്കൊണ്ടു നിവാരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ളതും പ്രാപിക്കാവുന്ന നന്മകളേയും പരിഗണിച്ചു്, തങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിലുള്ള എല്ലാ കുട്ടികളേയും അതിൽ ചേർക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. വെച്ചു” ആദ്യത്തോറും നൽകുന്ന ഉപദേശാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നു അവരെ സഹായിക്കുകകൂടി ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം സിദ്ധിക്കുകയുള്ളു. അതിനും ഏതരെയും സഹകരണം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇന്നു ബോസ്റ്റോൺ കോളെജിൽ ഉണ്ടായിരുന്നോളം കുട്ടികൾ മാത്രമേയുള്ളു. എങ്കിലും ഉത്തരാമിഷൻ ഒരു പതിനായിരം കുട്ടികളെയെങ്കിലും ചേർത്തുകൊണ്ടു് അടുത്ത മേയ് 13-ാം തീയതി ഫാത്തിമാബാലസമിതിയുടെ ഉൽഘാടനം നടത്താൻ നമ്മുടെ സാധിക്കും. അതിന്നു ഫാത്തിമാനാഥ നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

“നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ പട്ടുപാടുമ്പോൾ നിങ്ങളെന്താണ് മുറുത്തുറങ്ങി നില്ക്കുന്നതു്?”

“ഞാനവളെ തല്ലുകയാണെന്നു അയൽവാക്കത്തുള്ളവരും വഴിയെ പോകുന്നവരും തെറ്റിയിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു്.”

ഒരു ദിവസം അദ്ധ്യാപകൻ കുട്ടികൾക്കു് ഒരു നിർദ്ദേശംകൊടുത്തു: “പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നതിന്നു മുമ്പു് 50 വരെ എണ്ണണം. വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യമാണെങ്കിൽ 100 വരെ എണ്ണണം. അല്ലാതെ വായിൽത്തോന്നിയതു ഉടൻസി വിളിച്ചുപറയരുതു്.” കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞു്, അദ്ധ്യാപകൻ മെഴുകുതിരികത്തിച്ച സൂര്യന്റെ വെളിച്ചം ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്ന വിധത്തെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ ചുണ്ടു് അനങ്ങുന്നതുകണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹമതു തടഞ്ഞു്. പെട്ടെന്നു കുട്ടികൾ “99,100—സാറിന്റെ കോട്ടിനു തിരിച്ചിട്ടേ” എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

“ഞാൻ അപ്പന 10 രൂപയുടെ ആരോം ഉണ്ടാക്കിത്തന്നാൻ എന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്?”

“മിറായി വാങ്ങിത്തരാം.”

“എന്നാൽ ഞാൻ പരിക്കുയിൽ തോററിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ പരിക്കുയിൽ ജയിച്ചാൽ 10 രൂപ സമ്മാനം തരാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ? 10 രൂപ അപ്പന ആരോയായി. വേഗം മിറായി വാങ്ങിത്തരുകു്”

തോമസ്: “ഞാനൊരു കിഴങ്ങു വഴിമാറിക്കൊടുക്കുകയല്ലേ?”

ജോൺ: “എന്നാൽ ഞാനതിന്നു ഒരു കടമാണ്.” അവൻ ശാന്തമായി വഴിയിൽനിന്നു ഭ്രമിനിന്നു.

—പക്ഷിസ്ഥാൻ പ്രധാനമന്ത്രി മി. ലിയോക്കത്ത ആലുഖൻ ഏപ്രിൽ 2-0-00 ന്യൂയർക്കിലെത്തി പ്രധാനമന്ത്രി പബ്ലിററ നെഹ്രുവോട് കൂടി യു. ലാലന നടത്തുവരുന്നു. പൂർണ്ണബംഗാൾ, പശ്ചിമബംഗാൾ, ആന്ധ്ര എന്നിവിടങ്ങളിലെ സ്ഥിരീകരണങ്ങളും അവിടങ്ങളിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അക്ഷിതാവസ്ഥയുമാണ് പ്രധാന മന്ത്രി ചർച്ചചെയ്യുന്നതെന്നു പറയുന്നു.

ചെറുകഥ

പശ്ചാത്താപം

(പി ജെ മാത്യു, കടക്കച്ചിറ)

“തോമസ്! നിന്നു വേദപഠനത്തിനായില്ലേ?” ഉച്ചകൂടിയൊന്നും, വേദപഠനവും കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിയ ജോസഫ്, വഴിയരികിൽ ചിട്ടകളിയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി തോമസിനോടു ചോദിച്ചു.

പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയ തോമസ് തന്റെ “കൈ” മറ്റൊരാളെ ഏല്പിച്ചിട്ടു ജോസഫിനെ പിന്തുടന്നു. നടുക്കൂട്ടം വൃക്ഷമരയായി ഇരുന്ന ചിട്ടകളിയിൽ ആർക്കും രസകരമാണ്. പച്ചിലകളിൽ തട്ടിവരുന്ന മന്ദമാതൻ അതിനു മറ്റൊരു കൂട്ടം ചെച്ചു. എങ്കിലും തോമസ് ജോസഫിനെ അനുഗമിച്ചു. അത്രയ്ക്കു ഏതെങ്കിലും മനോഹരമായ അലയുടെ സ്വേദം.

“തോമസ്! എന്താണിപ്പോൾ വേദപഠനത്തിനു പോകുന്നത്?” തന്റെ ആത്മസുഹൃത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ അനുഭവം വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വ്യതിയാനത്തിൽ വ്യക്തമായ ജോസഫ് ചോദ്യം ചെയ്തു.

“എന്നിടേക്കു മനസ്സില്ല” തോമസ് നിസ്സങ്കേപം മറുപടി പറഞ്ഞു.

“അതെന്താണ്?” ജിജ്ഞാസരഹിതനായി ജോസഫ് ചോദിച്ചു.

“ആ കണ്ണുനാരെന്ന് തല്ലാൻ... അങ്ങനെയല്ലേ എന്നിടേക്കു ചോദിക്കുന്നത്?” തോമസ് ഉദ്ദേശപൂർവ്വം മറുപടി പറഞ്ഞു.

“അതാണോ കാരണം? കാര്യം ചെല്ലാൻ ശിക്ഷിച്ചില്ലേങ്കിലാണ് അത്ഭുതം. തക്കതായ കാരണം കൂടാതെ മറ്റൊരു സിന്ധുവൻ ഒരുത്തരെയും അടിക്കാറില്ല. എല്ലാവർക്കും അച്ചനെ എന്തുകൊണ്ടാണ്...”

“ശരിയാ. അങ്ങനെയൊരു കാരണമല്ലേ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അപ്പച്ചൻ ഇരിക്കുന്നത്.” തോമസ് ഇടയ്ക്കു കയറി പറഞ്ഞു. സംഭാഷണം ഇത്രയുമായപ്പോൾ അവർ തോമസിന്റെ വീട്ടുവരയിലേക്കു എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ തോമസ് അവന്റെ വീട്ടിലേക്കു കയറിപ്പോയി.

അരമൈൽക്കൂടി നടക്കണം, ജോസഫിന് അവന്റെ വീട്ടിലെത്താൻ. അവന്റെ “നസ്സു” ഭൂതകാലങ്ങളിലേക്കു അതിവേഗം പാഞ്ഞുപോയി. ഒന്നാം ക്ലാസ്സു മുതൽ അവർ ഒന്നിച്ചു പഠിച്ചു; ഒരു ദിവസം സർ ചോദിച്ച മതസംബന്ധമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കു തോമസ് നൽകിയ ഏറ്റവും മറുപടി; സത്സ്വഭാവത്തിനു വേദപഠനത്തിൽ ഒന്നാം സമാനത്തിന് അർഹനായതു; തോമസിന്റെ ഗുണവതിയായ മാതാവിന്റെ മരണം; അതിനുശേഷം വിജാതീയസ്ത്രീകളേക്കു തോമസിന്റെ മറ്റൊരു വീരീനസ്ത്രീകളിൽ അലയുന്ന നടുത്തേങ്ങുവന്നതിൽ ഇരുവർക്കുമുണ്ടായ വേദം; ആ സ്ത്രീമാറ്റത്തോടുകൂടി തോമസിന്റെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വ്യതിയാനങ്ങൾ; തന്റെ മകന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ തോമസിന്റെ പിതാവിനുള്ള അനുസ്മരണം; അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെ ഒന്നൊന്നായി ജോസഫിന്റെ മനോമുഖത്തിൽക്കൂടി കടന്നുപോയി.

വർഷങ്ങൾ പിന്നിലാക്കിക്കൊണ്ടു കലം മനോഹരമായി. വേനലും വർഷവും വസന്തവും വന്നു പോയെന്നിന്നു. തോമസ് ഇന്നു ഒരു പുതിയ വ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി, വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങളിൽക്കൂടി പരിശ്രമിക്കുന്നവരുടെ പിന്നിലായി പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. ഫൈസ്റ്റ് വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇരുവർക്കും അയാളെ ആകർഷിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ വിപ്ലവാത്മകതയോടു തോമസിനെ സഖാക്കളുടെ ചേരിയിലേക്കു ആകർഷിച്ചു. അതെ, നിലവിലിരിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയെ തട്ടിയുടച്ചു സമത്വസുരഭമായ ഒരു ഭാവിയുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചു. ഓരോ പക്ഷം ഇളവിലൂടെ തോമസ് പുതിയ വ്യവസ്ഥിതിക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചു. പ്രവൃത്തിസന്നദ്ധതയും, പ്രസംഗപാടവവും സഖാക്കളുടെയിടയിൽ ഒരു നേതൃസ്ഥാനം തന്നെ അയാൾക്കു നേടിക്കൊടുത്തു.

അന്നു പള്ളിയിൽ ഒരു മിററിംഗ് കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. സെൻറർ വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സംഘത്തിന്റെ ശ്രദ്ധോദ്ദേശ്യം ആയിരുകയിൽ അന്നാണു നടക്കുന്നത്. പഴയ മറ്റൊരു സിന്ധുവൻതന്നെയാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. ആ യോഗത്തിൽ ചുരുക്കം ജോസഫിനെ സംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡണ്ടായി എതിരില്ലാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.

വിഭിന്നസംഘടനകളുടെ കീഴിൽ, വിഭിന്നമാറ്റങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് ഇന്നു ജോസഫും, തോമസും. ഒരാൾ വിപ്ലവപരമായ മാറ്റങ്ങളിൽക്കൂടി സമത്വസുരഭമായ ഒരു ഭാവിയെ ദർശിക്കുമ്പോൾ അപരൻ, “ഈ ചെറിയവർക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും എന്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നു” എന്നുള്ള സ്വർഗ്ഗീയനാമന്റെ തിരുമൊഴികളെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു സമാധാനത്തിന്റെ മാറ്റത്തിൽക്കൂടി ദുഃഖിതരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു.

ആ ഇടവകയിൽ പല സംഘടനകൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടും, വളരെ മറ്റൊരു കൂട്ടം ചെച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സ്വസ്ഥതയോടെ അസുഖാവസ്ഥയായ ഒരു വളർച്ചയാണ് അവിടെ അനുഭവപ്പെട്ടത്. ജോസഫിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആ സംഘടന പണക്കാര്യവും, പട്ടിണിക്കാര്യവും സഹകരണത്തോടെ ഉയർന്നുവന്നു. വിശുദ്ധ വലയുന്ന പട്ടിണിപ്പാവങ്ങൾ, വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കാത്ത രോഗികൾ, ഉടുത്തുപോകും ഇല്ലത്തേ നിർലുനർ, മേയത്ത വീടുകൾ എന്നുവേണ്ടി അവരും അനുഭവിക്കുന്നവരായി ആ ഇടവകയിൽ ആരുമില്ലെന്നായി. ഇവർക്കു ആ ഇടവകയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രബലപ്രഭാവം നശിച്ചു. വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ പുണ്യവരനെപ്പോലെ സഭയ്ക്കടുത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും തന്റേടുവുമുള്ള യുവജനങ്ങൾ അവിടെ ധാരാളം ഉണ്ടായി. അവർ സഭയ്ക്കുള്ളയും ധനവാന്മാരെയും മനുഷ്യാത്മികതയോടെയുള്ള സുഷ്ഠി കളായി—എണ്ണി. സഭയ്ക്കുള്ള പോരായ്മയുള്ള കടമ ധനവാന്മാർക്കാണ് എന്നുള്ള ബോധം അവരിൽ ഉണ്ടാക്കി.

ഒരേ ഇടവകയിലും, അല്ലാതെ ഒരേ പ്രദേശങ്ങളിലും “തന്നത്താൻ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ മറ്റൊരാളെയും സ്നേഹിക്കുന്ന” യുവാക്കൾ ധാരാളമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! വളർച്ചയെന്ന ഇനങ്ങളുടെ ശക്തിയെ തടയുവാൻ ധനവാന്മാർ വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ സംഘങ്ങളെ സഹായിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! സാധുക്കൾക്കുവേണ്ടി യാചിക്കുന്നതും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും കുറച്ചിലായി കരുതുന്നവർ വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ, മറ്റൊരു സിന്ധുവൻ സേവ്യർ, ഡോൺബോസ്റ്റോ തുടങ്ങിയ പുണ്യപുരുഷന്മാരെ അനുസ്മരിക്കട്ടെ.

അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ ഒരു രാത്രി. പന്ത്രണ്ടാം ആയുധങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഘോഷയാത്ര സഖാക്കളുടെ പിന്തുണയോടെ തോമസ് മനോഹരമായി നടക്കുകയാണ്. വാനത്തിൽ അങ്ങിങ്ങായി നിന്നു കൊച്ചുതാരങ്ങൾ യഥാകൃതങ്ങളായി അവരെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി.

സെൻറർ മേരിസ് ബോർഡിങ്

ആലുവാ

സെൻറർ മേരിസ് ഹൈസ്കൂളിനോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയിരുന്ന ബോർഡിങ്ങ് അടുത്ത സ്കൂൾ വർഷത്തോടുകൂടി വീണ്ടും ആരംഭിക്കുന്നതാണ്. മേരൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ താഴെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ സഹിതം ഏപ്രിൽ മാസാവസാനത്തോടുകൂടിയെങ്കിലും അപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

- 1) സ്വഭരണം 2) പഠിച്ചിരുന്ന സ്കൂൾ 3) മേരൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ക്ലാസ്സ്. 4) ഫോഡ് ഓഡ്ഡ് കോൺഡക്റ്റർ സർട്ടിഫിക്കറ്റും.

എന്നു മാത്രമേ

7-3-1950

കുറിപ്പ്. മറ്റൊരാളുടെ മുഴക്കവും, നേതാക്കളുടെ ആചാരവും അവരെ ഏതാകുമെന്നതിനും തയ്യാറാക്കി. എത്രയും ദൈവകടത്തിന്റെ മുന്നറിയിപ്പുപോലെ കർമ്മങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു തടിച്ചുകൂടി. മിന്നുകൾ മേഘപ്പുറങ്ങളിൽക്കൂടി നാലുപാടും പാഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു ഒരു പോലീസ് ഓഫീസറുടെ മുഖിൽ വന്നുനിന്നു. ഘോഷയാത്ര പരിശുദ്ധപോകുവാൻ അവർ ആജ്ഞാപിച്ചു. അത്രയും പ്രസന്നരായ ആ കൊച്ചു സംഘം ചിരിക്കുകയും മനോഹരമായി അസംബലം കരിങ്കൽച്ചിട്ടുകൾ വാനിൽ പതിച്ചു. ആസിഡ് ബൾബുകളും, കൈബോംബുകളും പോലീസിന്റെ മേൽ അവർ പ്രയോഗിച്ചു. തത്വമനുഭവിലൂടെ വന്നപ്പോൾ ആ സമാധാനപരമായ സംഘം നിറയോഴിച്ചു. ചീവർ വെടിയോട് നില്പാതിട്ടു. മറ്റുള്ളവർ നാലുപാടും ഓടി. അങ്ങനെ പാവങ്ങളെ തോക്കിന്റെ മുഖിൽ ഫോമിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ട ആ ഘോഷയാത്ര ഭക്തപ്രളയത്തിൽ അവസാനിച്ചു.

സമയം ഇനിയും പ്രഭാതമായിട്ടില്ല. ജോസഫ് പതിവുപോലെ പള്ളിയിലേക്കു പോകുകയാണ്. അതേ രക്തം ഒലിക്കുന്ന ഒരു ശരീരം വഴിയരികിൽ കിടക്കുന്നു. ജോസഫ് അടുത്തെത്തി. ആ മങ്ങിയവെളിച്ചത്തിൽ ബോധശൂന്യനായി കിടക്കുന്ന തന്റെ പുത്രിയെത്തന്റെ മുഖം അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അപകടകരമായ ഒരു മുറിവു ആ ശരീരത്തിൽ ഏറിയിരുന്നു. പ്രഥമശുശ്രൂഷകളും, തോമസിനെ അതുപറ്റിയിലേക്കു മറ്റൊരാളെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം ജോസഫ് ദേവപ്രിയതയിലേക്കു പോയി.

തന്റെ ആത്മസുഹൃത്തിന്റെ അപകടനില മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന ജോസഫ് മറ്റൊരു സിന്ധുവൻതന്നെ ആയി പറ്റിയിൽ വന്നു. അതുപറ്റിയിലേക്കു വിശ്വാസമായ മുറികളിലൊന്നിൽ നിരനിരയായി കിടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന രോഗികളുടെയിടയിൽ തോമസിനേയും കിടത്തിയിരുന്നു. ഡോക്ടർ വന്നു മുറിവ് കഴുകി വച്ചുകെട്ടിയശേഷം വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങളും കൊടുത്തു യാത്രയായി.

“അപ്പോ! എന്തോടുകൂടി ചിലപ്പോൾ തോമസ് പഴയകഥകൾ ഒരോന്നോരോന്നായി സ്മരിക്കുകയാണ്. ആ കണ്ണുകളിൽനിന്നു അനന്തപത്തിന്റെ അശ്രുക്കൾ ധാരാളമായി ഒഴുകി. പന്ത്രണ്ടിപ്പോൾ വന്ദനങ്ങളായി സഭയുടെ മനോജ്ഞമായ മടിത്തട്ടത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു, കമ്മ്യൂണിക്കേഷന്റെ കരളമരസങ്ങളിൽ നിപതിച്ച ഒരു ധൂതപത്രം ഏതൊരു മനോഹരതയിൽനിന്നും

നും പുറപ്പെട്ട പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ കണ്ണീർക്കണങ്ങളാണ് അവ. അയാൾ തുടന്നു:

“അപ്പോ! ഗുണവതിയായ എന്റെ അമ്മയുടെ മരണാനന്തരമാണ് എന്റെ ഈ അപമാനബോധം തുടങ്ങിയതു്. അപ്പച്ചൻ എന്റെ തോന്നുസങ്ങൾക്കു വളംവച്ചു. വിജാതീയരുടെ സ്ത്രീകൾ എന്റെ അലയുന്ന തുടങ്ങിയതോടെ പള്ളിയിൽ പോകും പ്രാർത്ഥനാഭിക്ഷയ്ക്കു എന്റെ ദൈവംഭിന്നജീവിതത്തിൽ തീരെ ഇല്ലാതായി. അപ്പോ! ഞാൻ അനുസ്മരിക്കുന്ന വേദപഠനത്തിൽ വെച്ചു തരവതരമായ ഒരു കുറ്റത്തിന് അപ്പച്ചൻ എന്നെ ശിക്ഷിച്ചതും, അപ്പച്ചന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പിന്നീടു ഞാൻ വേദപഠനത്തിനു വരാതിരുന്നതും. അധികകലം കഴിഞ്ഞില്ല, അപ്പച്ചനും എന്നെ വീട്ടുപിരിഞ്ഞു. ആയിടെ ചില കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ സഖാക്കളുടെ പ്രേരണയ്ക്കു ഞാൻ വരുംവെന്നായി. കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ തത്വങ്ങളാൽ ഞാൻ ആകൃഷ്ടനായി. തൊഴിലാളിയുടെ രക്ഷ—പാവങ്ങളുടെ ഉയർച്ച—അതിലാണെന്നു ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചു. മുതലാളിത്തത്തെ നശിപ്പിച്ചു സമത്വസുരഭമായ ഒരു തൊഴിലാളിരാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ഞാൻ യത്നിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമാണിവയെല്ലാം. ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത് ഒരു മൂലസ്വർഗ്ഗത്തിലാണെന്നു എന്റെ അപ്പോ! എന്നിരിക്കിലും ബോധപൂർവ്വം എന്റെ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ സഖാക്കളോടും ഇപ്പോൾ എന്റെ സമീപത്തിലും എന്റെ പണമെല്ലാം അവർ നശിപ്പിച്ചു. മറ്റൊരാളായി അസന്മാർദ്ദത്തിലും ചരിച്ചു എന്റെ ആത്മാവിനെ പണയപ്പെടുത്തി. അപ്പോ! ഇനി ഞാൻ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു്?... തന്റെ അയാളുടെ വാക്കുകളെ തടഞ്ഞുനിർത്തി.

“മകനേ കരയാതിരിയ്ക്കൂ. യഥാർത്ഥമായി അനുതപിക്കുന്ന ഒരു പാപിക്ക്, പാപികളെ ഉദ്ധരിക്കുവാനായി അവതരിച്ച രക്ഷകൻ ഏതവസരത്തിലാണ് മാറ്റുകൊടുക്കാതിരിക്കുക? ലോകത്തിൽ മിശിഹായുടെ സ്ഥാനിയായ ആ വൈദികൻ സന്തപനോക്തികളാൽ അയാളെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു.

“അപ്പോ! പന്ത്രണ്ടിപ്പോൾ വർഷങ്ങളായുള്ള എന്റെ യേക്കരപാപങ്ങളെ ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുഖിൽ ഒന്നിറക്കി വെക്കുവാൻ അങ്ങു അനുവദിച്ചുവോ.” ഒരു മുഴുവൻ കമ്പസാരത്തിന് അയാൾ തയ്യാറായി. ജോസഫും കൂട്ടരും മററിനിന്നു. അയാൾ ദീർഘമായ ഒരു കമ്പസാരം കഴിച്ചു.

“അപ്പോ, കമ്മ്യൂണിക്കേഷനുമായുള്ള സഖാബന്ധങ്ങളും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ജോസഫിനെപ്പോലെയുള്ള വിൻസെൻറ് ഡി പോൾ പ്രവർത്തകരാണ് ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന് ആവശ്യമെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇനി ഞാൻ സമാധാനത്തോടെ മരിച്ചുകൊള്ളാം. എന്നിടേക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിച്ചാലും.” അനന്തപത്തിൽ സംശയനാകപ്പെട്ട അയാളുടെ മുഖത്ത് ഒരു സ്വർഗ്ഗീയപ്രഭുവിന്റെ ആസന്നമാണെന്നു അയാൾക്കു മാർദ്ദം മറ്റൊരു സിന്ധുവൻ അനുഗ്രഹപാനം നൽകി. ജോസഫും സമാപ്രവർത്തകരും അയാളുടെ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തിയെ പ്രദാനം ചെയ്യാൻ ജഗൽപിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ചെപ്പോസിറകൾ സ്വീകരിക്കുന്നു

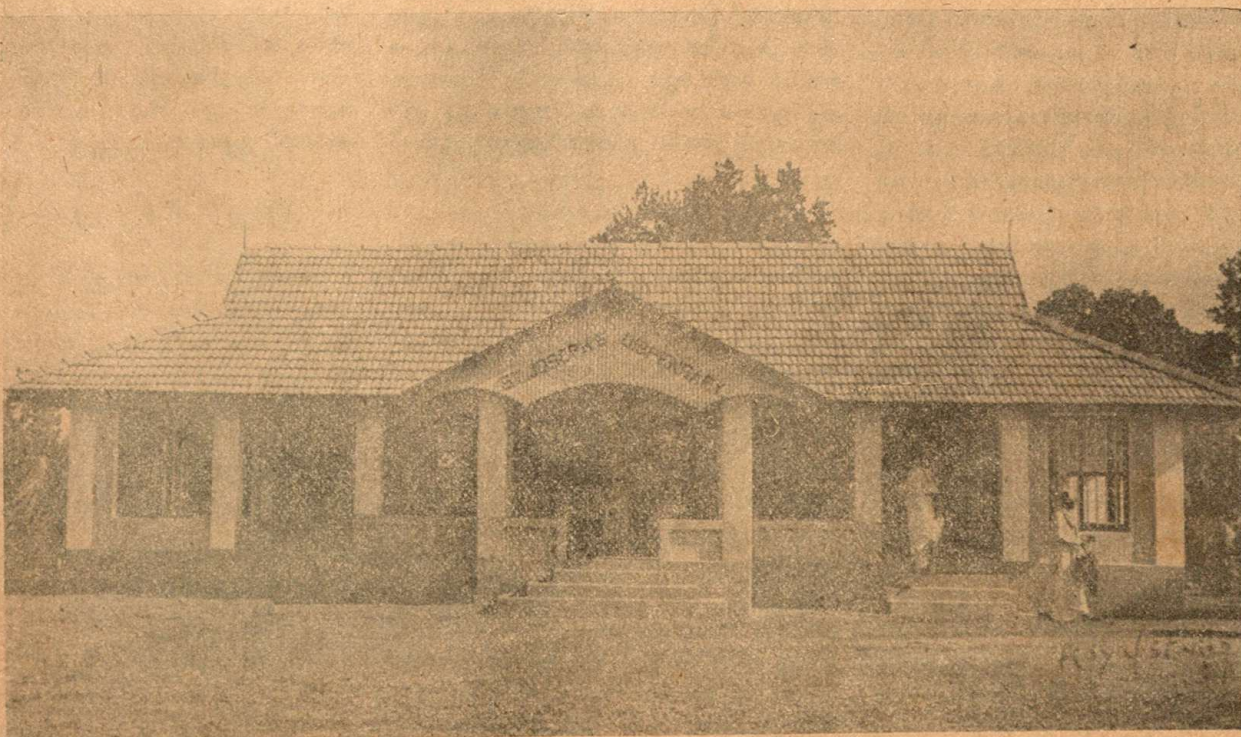
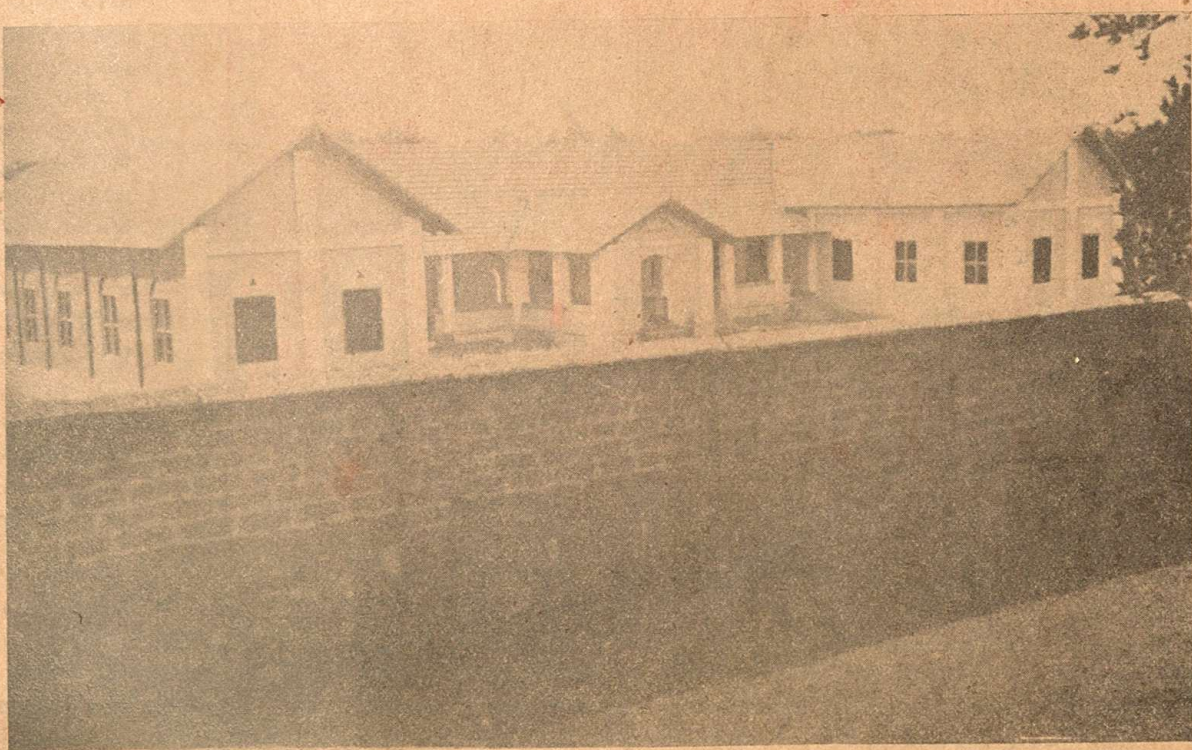
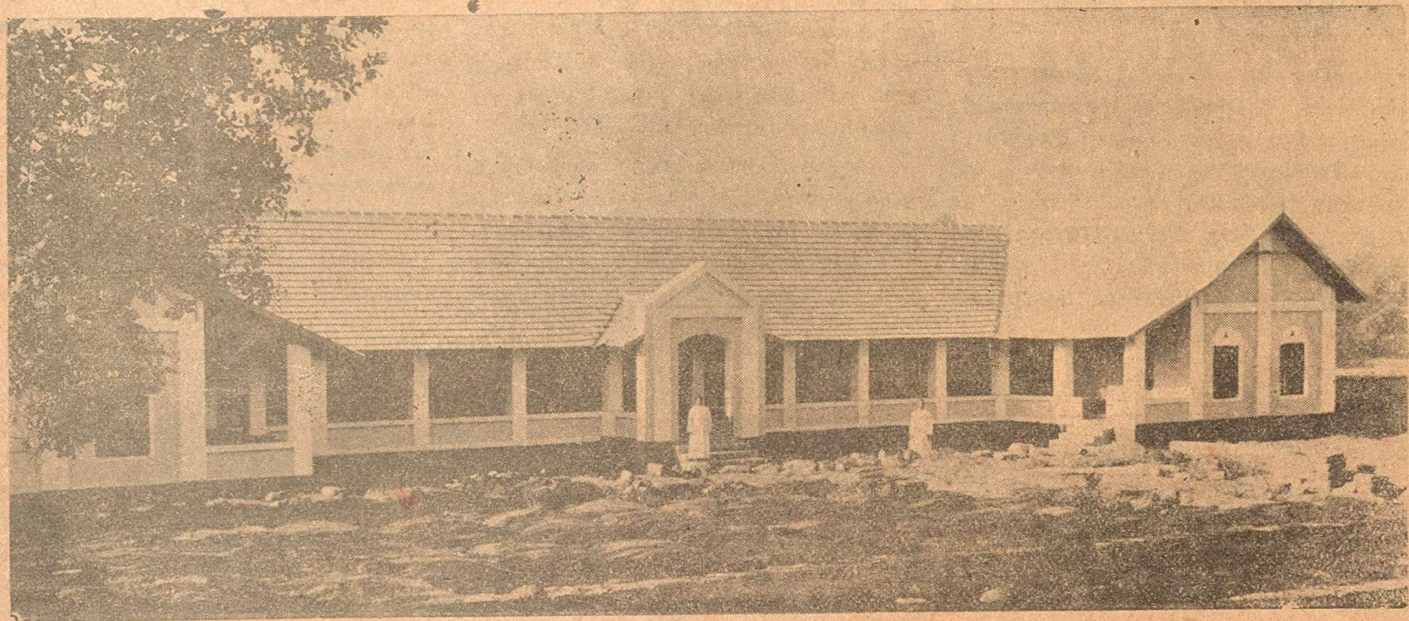
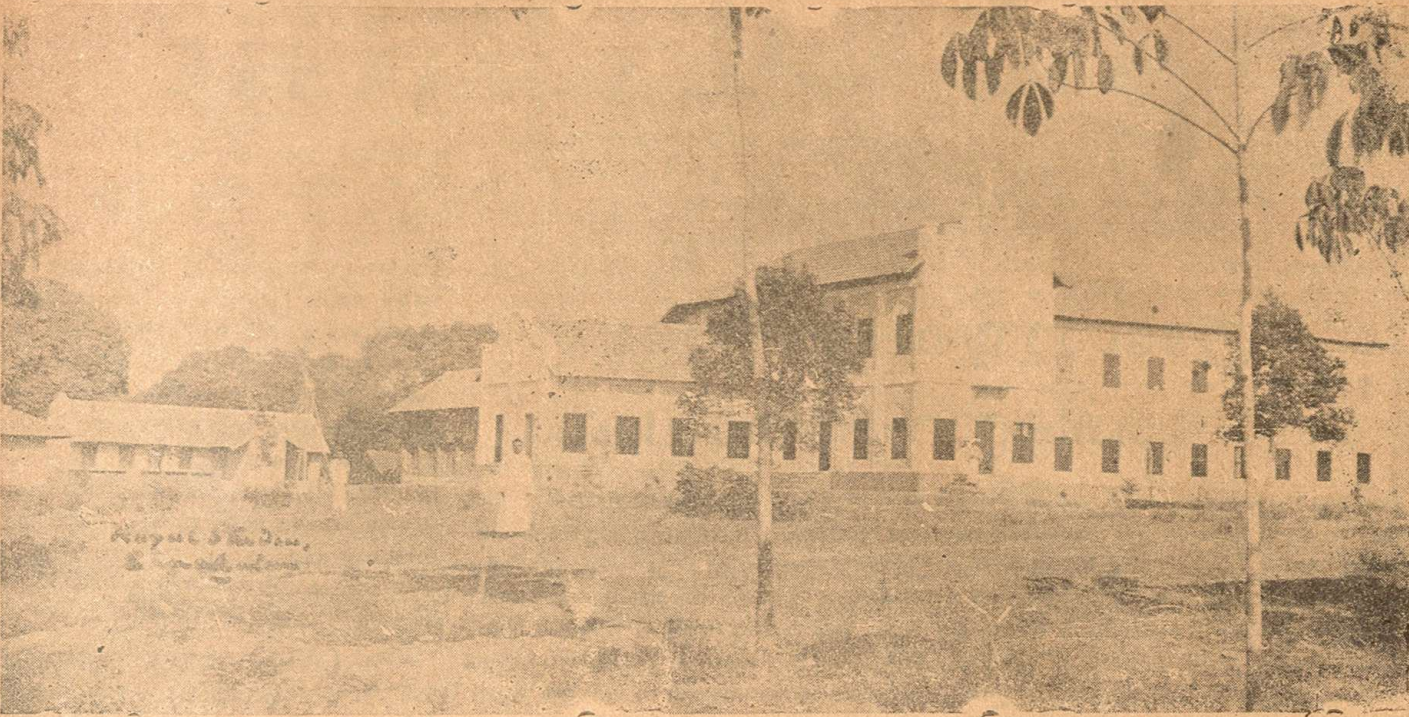
— പലിശനിരക്കുകൾ —

കാൻറർ	...	...	1½ %
സേവിങ്സ്	...	...	3 %
സ്വിമിംഗ് പാസർ	...	...	4 %
12 മാസം	...	...	4½ %
24 മാസം	...	...	5 %
15 ദിവസത്തെ നോട്ടീസോടുകൂടി വരുന്നവ	...	...	4 %
7	...	...	2½ %

ഫെഡറൽ ബാങ്ക്, ട്രിപ്പൂർ

H. O. ആലുവാ

ബ്രാഞ്ചുകൾ:— അങ്കമാലി, എറണാകുളം, പെരുമ്പാവൂർ

നഗ്രത്തു് സന്യാസന്മാരും യു. സ്ഥാപനങ്ങളും എടക്കുന്നു

1 നഗ്രത്തു് കന്യാകുമാരിയിൽ പണിതു് ഭാര്യയും പുത്രപുത്രിയും ഉണ്ടായു.

2 അമ്പലമുക്ക് വെള്ളാർ 1.

3 അമ്പലമുക്ക് വെള്ളാർ 2.

4 സെന്റ് ജോസഫ്സ് ഡിസ്പെൻസറി.

കിടൽ വ്യവസായങ്ങളിലും മറ്റും ഗോമുഖാരണപ്രവർത്തനങ്ങളിലും മുമ്പെ പരിപാലന സംസ്ഥാനം (Home Science) എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും വേണ്ട പരിശീലനം സമ്പാദിച്ചു. അയ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തുക, അമ്പലമുക്ക് തും, അനന്തേശ്വരം, ശിശുസംരക്ഷണ കേന്ദ്രങ്ങൾ എന്നിവ നടത്തുക, മുതലായ പ്രത്യേകപരിപാടികളോടുകൂടി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സന്യാസസഭയ്ക്കു അടുത്തുണ്ടാവുന്നതിനുള്ള ഇതരസ്ഥാപനങ്ങൾക്കും 1945 ഡിസംബർ 8 നും ഓഗോസ്റ്റിലായ അംഗീകാരം സിദ്ധിച്ചു. 1946 മാർച്ച് 19-നും പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ശീലാസ്ഥാപനം എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ തീരുമാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചു. കന്യാകുമാരിയിൽ ഏതാനും ഭാര്യയും അമ്പലമുക്ക് തത്ത്വത്തിന്റെ ഒരു കെട്ടിടവും പണിതീർത്തു 1948 മാർച്ച് 18 19 തീയതികളിൽ, എറണാകുളം മെത്രാപ്പോലീത്താ, കോട്ടയം സഹായമെന്താർ ഈ തീരുമാനീകരണങ്ങൾ സംസ്ഥാനത്തിൽ തുടർച്ചയായും ഡോക്ടർ ജോർജ്ജ് ആലപ്പാട് തീരുമാനീകരണങ്ങൾ സ്ഥാപനങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു ഉൽക്കർഷണം ചെയ്തു. 1948 ജൂൺ 24-നും അമ്പലമുക്ക് സഭയുടെ രണ്ടാമത്തെ കെട്ടിടത്തിനു കല്ലിട്ടു 1949 ഡിസംബർ 7 നും അതിന്റെ പണിതീർക്കുകയും മെത്രാപ്പോലീത്താ തീരുമാനീകരണങ്ങൾ ഉൽക്കർഷണം ചെയ്തു. 1949 മാർച്ച് 19-നും പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളോട് അനുബന്ധിച്ചു നടത്തുവാനുണ്ടാകുന്ന ഡിസ്പെൻസറിയുടെ ശീലാസ്ഥാപനം എറണാകുളം അതിരൂപതാ വികാരി ജനറാൾ ഹൊ. ഡ. മോൺ. മാർച്ച് 20 നും സഭയിലെ ആദ്യത്തെ 8 അംഗങ്ങൾക്കും മെത്രാപ്പോലീത്താ തീരുമാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് സഭാഭരണ നൽകി അന്നുതന്നെ തീരുമാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഡിസ്പെൻസറി ഉൽക്കർഷണം ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ ഗണം 9 അംഗങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നായിപ്പോതു് മാർച്ച് 18-നും ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

അമ്പലമുക്ക് തത്ത്വത്തിനുള്ള രണ്ടു കെട്ടിടങ്ങൾ, വിധവാമന്ദിരം, ശിശുസംരക്ഷണാലയം, കന്യാകുമാരിയിൽ വാർഷികാദി ഇത്രയും അടുത്തുതന്നെ പണിതീരുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിലായി ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ 75 അംഗങ്ങളാണുള്ളതു്. ഉദാദാർശ്യമായ മാനുഷമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണു് ഈ സ്ഥാപനം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു് എന്ന ചമ്പുത സ്മരണയുമാത്രം.

ഇപ്പോൾ സന്യാസസഭയ്ക്കു്

അംഗീകാരം.

ജപ്പാനിലെ "മിഷ്യണറിയുടെ" എന്ന സന്യാസസഭയ്ക്കു പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും അംഗീകാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ ഇപ്പോൾ 12 ഏതഭ്യേന്ദ്ര സന്യാസിനിസമൂഹങ്ങളുണ്ടു്. അവയിൽ ഇതൊന്നിനു മറ്റുമേ മറ്റൊന്നിനുമുള്ള അംഗീകാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സന്യാസസഭ 1920 ൽ ജർമ്മനിയിൽനിന്നു് തെക്കേ സാധാരണ സ്ഥാപിതമായി. ഇപ്പോഴും അർത്ഥനെയോണു് അതിന്റെ സുപ്രീമിയർ ജനറാൽ. അദ്ദേഹം ജപ്പാനിൽ പരസമാകാൻ സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സന്യാസസഭയിൽ 140 അംഗങ്ങളാണുള്ളതു്. അർത്ഥനിയമിക്കുന്ന സംസ്ഥാന സേവനം തപർമ്മാർഗ്ഗികൾക്കു് പ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായിട്ടുണ്ടു്. ചക്രത്തിലും അംഗങ്ങളും പനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

Per nissu Ecclesiastico
Printed & Published by
K. L. Vackey
at the Mar Louis Memorial Press
Ernakulam